

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2

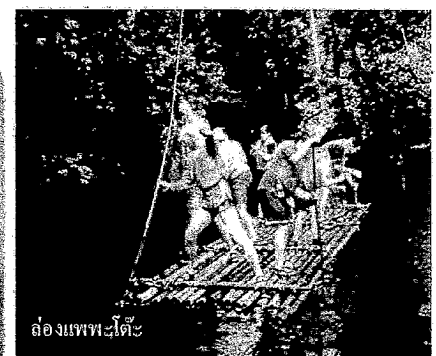
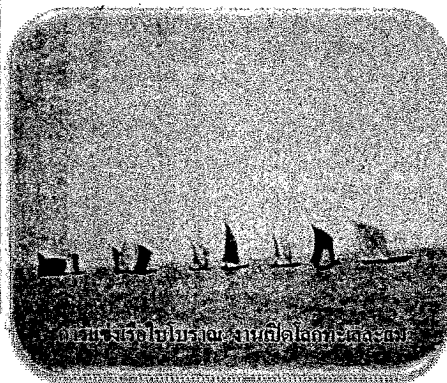
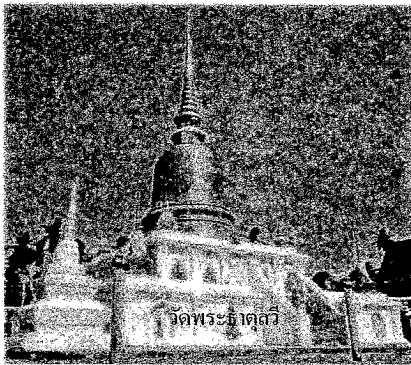
กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช ๒๕๕๑

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒

จังหวัดชุมพร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช ๒๕๕๑

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒

จังหวัดชุมพร

กลุ่มงานพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการเรียนรู้

กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒

ประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒
เรื่อง ให้ใช้กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒ พุทธศักราช ๒๕๕๒
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ โดยใช้กับโรงเรียนต้นแบบและโรงเรียนที่มีความพร้อมในปีการศึกษา ๒๕๕๒ และใช้กับโรงเรียนทั่วไปในปีการศึกษา ๒๕๕๓ ซึ่งหลักสูตรได้กำหนดให้เขตพื้นที่การศึกษาจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นเพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและกรอบแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒ จึงได้จัดทำกรอบสาระการเรียนรู้เขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒ ขึ้นโดยการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัจจุบันและปัญหา ความต้องการของท้องถิ่น เพื่อให้โรงเรียนได้จัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้ เข้าใจและซาบซึ้งถึงคุณค่าของความเป็นท้องถิ่น

ทั้งนี้ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒ เมื่อวันที่ ๒๒ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงประกาศให้ใช้กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒ พุทธศักราช ๒๕๕๒ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(นายลิขไช มลอรุ่น)

ประธานคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา
ชุมพร เขต ๒

(นายเสริมศักดิ์ ฉิรุธพาน)

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ชุมพร เขต ๒

คำนำ

การจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น เป็นภารกิจสืบเนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้มีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและให้สถานศึกษาได้นำสาระของหลักสูตรแกนกลางไปจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชน ในขณะเดียวกันสถานศึกษาจะต้องจัดทำหลักสูตรโดยนำเอาสาระในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาในชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อการเป็นคนดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ โดยสถานศึกษาจะต้องจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเพื่อสนองเจตนารมณ์ดังกล่าว

เอกสารกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นเล่มนี้ได้ นำเอาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นจังหวัดชุมพรมากำหนดเป็นกรอบทิศทางเพื่อให้สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒ ได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยผู้จัดทำได้ดำเนินการนำเอาเอกสารกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นซึ่งได้จัดทำเมื่อ ปี ๒๕๔๙ และ ๒๕๕๐ มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นและให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยการวิเคราะห์มาตรฐานในแต่ละสาระการเรียนรู้ และนำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นมาจัดทำเป็นกรอบสำหรับให้สถานศึกษานำไปเป็นแนวทางในการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของสถานศึกษา และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ได้มาตรฐานสมบูรณ์ นำไปสู่การจัดการเรียนการสอนให้สนองเจตนารมณ์ในการจัดการศึกษายุคปัจจุบัน โดยมุ่งที่จะให้ผู้เกี่ยวข้องได้มีการพัฒนาหลักสูตร เพื่อการปฏิรูปการเรียนการสอน โดยการนำ “ท้องถิ่น” มาเป็นสาระสำคัญในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒ ได้กำหนดขอบข่ายเนื้อหาสาระความเป็นท้องถิ่น โดยได้ผ่านการพิจารณาถ้อยแถลงจากคณะกรรมการระดับเขตพื้นที่ซึ่งประกอบด้วย ศึกษาธิการ ผู้บริหารโรงเรียน ครูวิชาการ โรงเรียน และที่สำคัญคือ ผู้ทรงคุณวุฒิจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางแก่สถานศึกษา สำหรับนำไปจัดทำกรอบสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนสู่การเรียนการสอนต่อไป

ขอขอบพระคุณกรรมการพิจารณากรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นทุก ๆ ท่านที่ให้คำปรึกษาแนะนำ ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำเอกสารเล่มนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า “กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น” ของเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒ เล่มนี้จะประโยชน์ต่อสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เกี่ยวข้อง ในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนรู้สู่ผู้เรียนให้มีคุณภาพ ขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำเป็นอย่างยิ่ง

กลุ่มงานพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้
กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒

สารบัญ

คำนำ	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ ความสำคัญของกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นและกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น	๑
แผนภูมิการพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๕
นิยามศัพท์	๗
ส่วนที่ ๒ สาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑	๘
วิสัยทัศน์หลักสูตร	๘
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	๑๐
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	๑๑
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	๑๒
ส่วนที่ ๓ มาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น	๒๑
มาตรฐานการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา	๒๑
มาตรฐานการเรียนรู้ระดับมัธยมศึกษา	๒๘
ส่วนที่ ๔ สารสนเทศท้องถิ่นจังหวัดชุมพร กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น	๓๖
วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน	๓๘
วิสัยทัศน์จังหวัดชุมพร	๓๘
วิสัยทัศน์จังหวัดระนอง	๓๙
วิสัยทัศน์จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๓๙
วิสัยทัศน์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒	๓๙
วิสัยทัศน์ กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา	๔๐
วิสัยทัศน์กลุ่มงานพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการเรียนรู้	๔๐
ข้อมูลสารสนเทศของเขตพื้นที่ และ โรงเรียน/ชุมชน	๔๐
ส่วนที่ ๕ กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒	๔๓
วิสัยทัศน์กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒	๔๓
เป้าหมายและจุดเน้น	๔๓
ตัวชี้วัดสำคัญ	๔๘
กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒	๕๑
ส่วนที่ ๖ การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับท้องถิ่น	๕๓
ภาคผนวก	๕๕
ความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้กับสารสนเทศท้องถิ่น	๖๐
บรรณานุกรม	๖๐
คณะผู้จัดทำ	๖๑

ส่วนที่ ๑

บทนำ ความสำคัญของกรอบหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

เขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

บทนำ

ความสำคัญของการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๘๑ ระบุว่า รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษา อบรมให้เกิดความรู้คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปะวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม นับว่าเป็นภารกิจสำคัญที่ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของชาติทุกระดับต้องพิจารณาและดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ดังกล่าว

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๒ มาตรา ๗ ระบุว่าในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ เคารพกฎหมาย ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและประเทศชาติรวมทั้งส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ

ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

มาตรา ๓๕ ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๓๕ ระบุว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเฉพาะที่เป็นโรงเรียนมีฐานะเป็นนิติบุคคล และมาตรา ๓๗ ให้มีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อทำหน้าที่ในการดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ และให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้หรืออื่น ๆ และมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) อำนาจหน้าที่ในการบริหารและจัดการศึกษาและพัฒนาสาระของหลักสูตรการศึกษา ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(๒) อำนาจหน้าที่ในการพัฒนางานด้านวิชาการและจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ร่วมกันกับสถานศึกษา

สำหรับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยคณะกรรมการการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๔๔ ในข้อ ๕ ระบุว่า ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการสถานศึกษา” อยู่ภายใต้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และข้อ ๖ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ ดังนี้

วางแผนการดำเนินงานวิชาการ กำหนดสาระรายละเอียดของหลักสูตรระดับสถานศึกษาและแนวการจัดสัดส่วนสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาของท้องถิ่น

นอกจากนี้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และพระราชบัญญัติระเบียบกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าว กำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา นอกจากจะต้องจัดการศึกษาให้ผู้เรียนเกิดความรู้คู่คุณธรรมแล้ว ยังจะต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ชีวิตจริงของตนเอง สภาพภูมิศาสตร์ ประวัติความเป็นมา สภาพเศรษฐกิจ สังคม การดำรงชีวิต ภูมิปัญญา ศิลปะ วัฒนธรรม ตลอดจนการมุ่งเน้นให้เยาวชนมีความรักความผูกพัน และมีความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง รวมทั้งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตในสังคม สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงต้องตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวนี้ รวมทั้งจะต้องดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถนำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

จากภารกิจและหน้าที่ความรับผิดชอบของเขตพื้นที่การศึกษา จะเห็นว่าเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานในระดับพื้นที่ ต้องให้ความสำคัญและตระหนักถึงความจำเป็นในการส่งเสริม สนับสนุนการบริหารและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในสังกัดที่เกี่ยวข้องกับสาระท้องถิ่น โดยทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ สนับสนุนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ ส่งเสริมการนิเทศติดตามประเมินผล รวมทั้งการจัดทำเอกสารกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นในระดับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้โรงเรียนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรระดับสถานศึกษาต่อไป

สำหรับการดำเนินการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒ ได้ดำเนินการจัดทำและมอบให้โรงเรียนในสังกัดทุกโรงเรียนไปเป็นแนวทางในการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของโรงเรียนและได้จัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้บริหารและครู ในปีการศึกษา ๒๕๔๘ ไปแล้วครั้งหนึ่ง เพื่อให้กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒ มีความสมบูรณ์และครอบคลุมสาระที่นักเรียนควรจะได้เรียนรู้ กลุ่มงานพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการเรียนรู้ กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา จึงได้มีการปรับปรุง แก้ไข กรอบสาระการเรียนรู้ที่มีอยู่เดิม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำตามแนวทางที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด โดยมีขั้นตอนและกระบวนการ ดังนี้

๑. แต่งตั้งคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วย นักวิชาการ ผู้แทนครู ผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารการศึกษา ผู้นำท้องถิ่นและผู้ทรงคุณวุฒิจากสาขาต่าง ๆ

๒. ดำเนินการประชุมสัมมนาเพื่อวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยครอบคลุมทุกมาตรฐานการเรียนรู้ การศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐานการเรียนรู้ชั้นปีของแต่ละสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ และมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของแต่ละชั้นปี ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เพื่อทราบถึงขอบข่ายในการกำหนดกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นและกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

๓. ศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศของท้องถิ่น ซึ่งครอบคลุมทั้งนโยบาย วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์และแนวโน้มการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด เขตพื้นที่การศึกษา ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น สภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ สภาพสังคม เศรษฐกิจ วิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรม สภาพเหตุการณ์สำคัญในชุมชนและสังคม รวมทั้งวิเคราะห์ สังเคราะห์ประเด็นสำคัญของท้องถิ่นที่ควรต้องศึกษาและเรียนรู้

๔. กำหนดกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นและกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ได้จัดทำหลังจากที่วิเคราะห์ สังเคราะห์ มาตรฐานหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นท้องถิ่นและสารสนเทศของท้องถิ่นแล้ว ได้นำมาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้กับสาระสนเทศท้องถิ่นอีกครั้ง ก่อนที่จะร่วมกันกำหนดกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นระดับเขตพื้นที่การศึกษา โดยมุ่งที่จะให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล เหมาะสมในการพัฒนาผู้เรียน เกิดประโยชน์สำหรับผู้เรียนและท้องถิ่นทั้งในด้านการเรียนรู้เพื่อการแก้ไขพัฒนาชุมชน สังคมและการเรียนรู้เพื่อการสืบสาน อนุรักษ์ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญา

ท้องถิ่น ทั้งนี้โดยให้มีความเหมาะสมและยืดหยุ่นเพียงพอที่โรงเรียนจะนำไปกำหนดเป็นรายละเอียดของเนื้อหา องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับบริบท สภาพของแต่ละท้องถิ่นและจุดเน้นของหลักสูตรแต่ละโรงเรียนได้ง่ายขึ้น

หลังจากที่จัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นฉบับนี้แล้ว ผู้จัดทำได้นำกรอบสาระที่ได้จัดทำขึ้นมาพิจารณาโดยบุคคลที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่น ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาต่าง ๆ ประกอบด้วย ผู้แทนครู ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารการศึกษา หน่วยงาน องค์การชุมชนต่าง ๆ ผู้ปกครอง นักเรียน ผู้นำศาสนา เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์และแก้ไข ปรับปรุง ก่อนที่จะเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ อีกทั้งจะได้มีการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลการนำไปใช้ของโรงเรียนต่อไป

ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งภารกิจและหน้าที่ความรับผิดชอบของเขตพื้นที่การศึกษาจะมีหน้าที่และบทบาท ในการจัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ดังแผนภูมิ

การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สพจ.

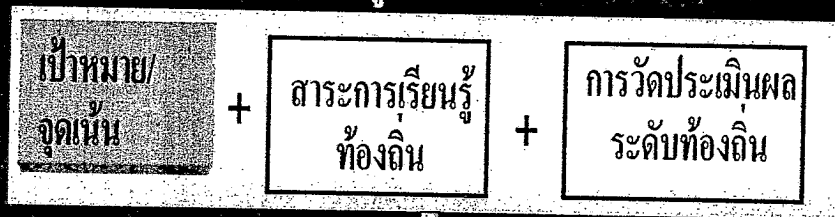
หลักสูตรแกนกลาง

- มาตรฐานการเรียนรู้
- สาระการเรียนรู้แกนกลาง
- โครงสร้างหลักสูตร
- เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

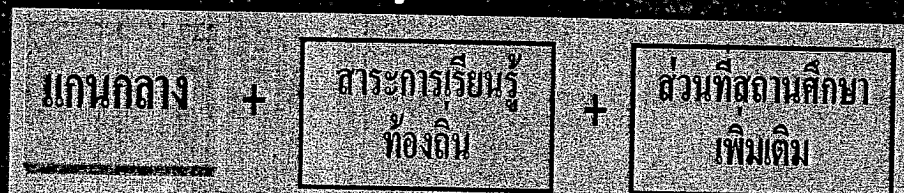
กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

สพท.

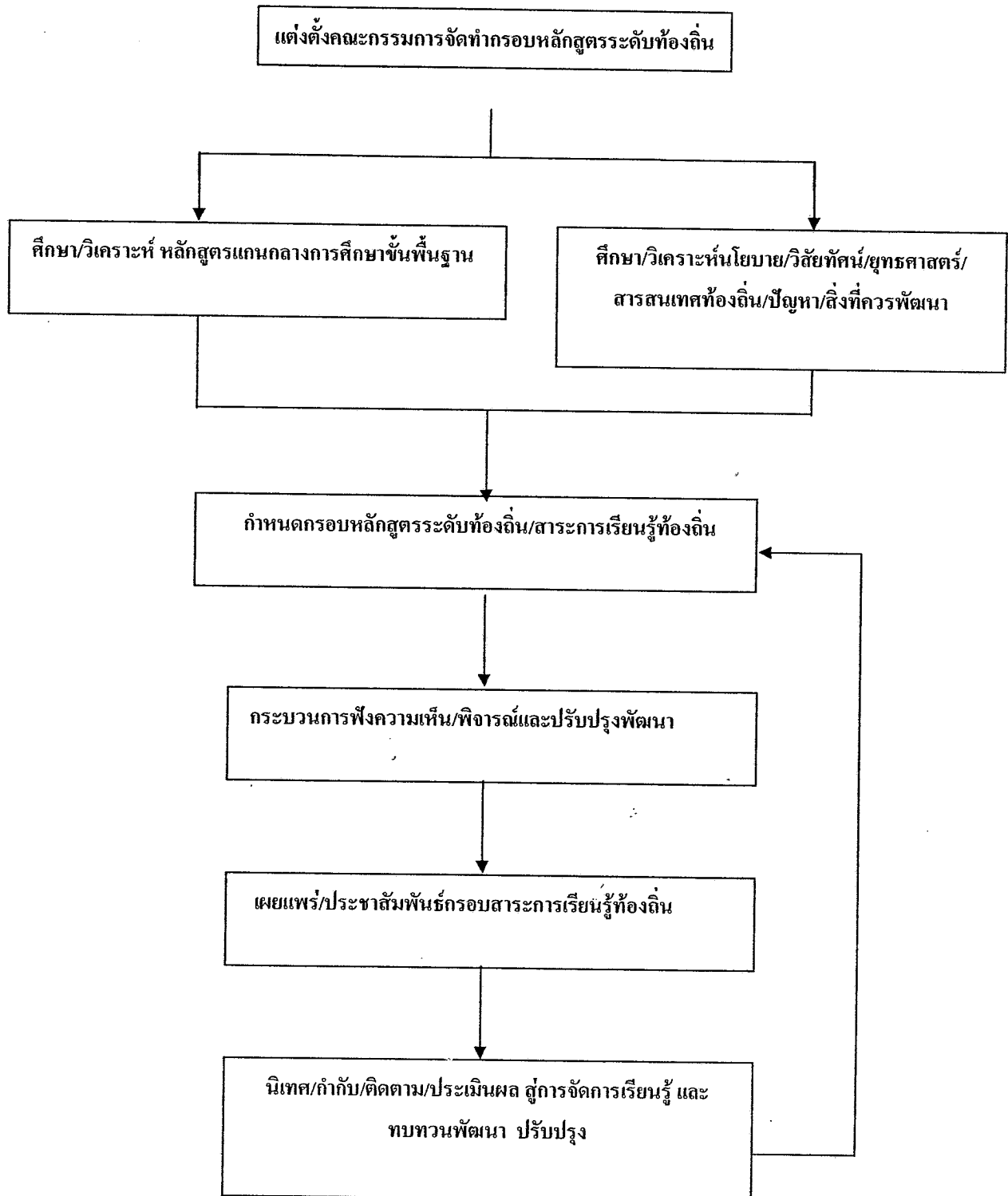

หลักสูตรสถานศึกษา

โรงเรียน

แผนภูมิการดำเนินงาน

นิยามศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้โรงเรียนหรือครูผู้สอนที่ต้องดำเนินการจัดทำสาระท้องถิ่นได้มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นที่สำคัญและนำไปใช้ในทิศทางเดียวกัน ผู้จัดทำได้กำหนดคำนิยามศัพท์และความหมายไว้ ดังนี้

ท้องถิ่น หมายถึง บริเวณสถานที่รวมทั้งสภาพแวดล้อมและสังคมวัฒนธรรมที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีวิถีชีวิตเกี่ยวข้อง คู่กันมาตั้งแต่กำเนิด มีขอบข่ายครอบคลุมทั้งหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด กลุ่มจังหวัดและภูมิภาคของท้องถิ่นนั้น ๆ

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น (Local curriculum framework)

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นเป็นกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งจัดทำโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในระดับท้องถิ่น มีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ เป้าหมายและจุดเน้นในการพัฒนาผู้เรียนในท้องถิ่น สารการเรียนรู้ท้องถิ่น และการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับท้องถิ่น สถานศึกษาในเขตพื้นที่นั้น ๆ จะใช้ข้อมูลในกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม มีความรักและหวงแหนมรดกทางสังคม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหา การแก้ปัญหาการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพในชุมชน

กรอบสารการเรียนรู้ท้องถิ่น หมายถึง ขอบข่ายของเนื้อหาการเรียนรู้ท้องถิ่นที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์หรือกำหนดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกให้สถานศึกษานำไปจัดทำรายละเอียดสารการเรียนรู้ท้องถิ่นตามสภาพความพร้อมและความต้องการของสถานศึกษา

สารการเรียนรู้ท้องถิ่น (Local-related content)

สารการเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้ ทักษะ กระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ ซึ่งเขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานระดับท้องถิ่นพัฒนาขึ้น โดยพิจารณาจากสภาพภูมิศาสตร์ ประวัติความเป็นมา สภาพปัญหาชุมชน วัฒนธรรม เศรษฐกิจ สังคม การงานอาชีพ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแนวโน้มการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรักและหวงแหนมรดกทางสังคมของบรรพบุรุษ มีความเป็นไทย สามารถดำรงชีวิตและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

การประเมินผลระดับเขตพื้นที่การศึกษา (Local assessment)

การวัดและประเมินผลที่ดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของเขตพื้นที่การศึกษาแต่ละแห่ง โดยมีการรายงานผลแก่สถานศึกษาและชุมชนได้รับทราบ ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบว่าสถานศึกษาแต่ละแห่งสามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดหรือไม่ เพียงใด และมีข้อบกพร่องใดที่ต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders)

ผู้ที่เกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบโดยตรงหรือโดยอ้อม จากผลลัพธ์อันเกิดจากการดำเนินการจัดการศึกษา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ ได้แก่ นักเรียน ครู ผู้ปกครอง ผู้บริหารโรงเรียน ชุมชน องค์กร ต่าง ๆ ในชุมชน เจ้าของธุรกิจ หรือกิจการต่าง ๆ ที่รองรับแรงงานจากผู้ที่สำเร็จการศึกษา

การมีส่วนร่วม (Participation)

การที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) และฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีบทบาทและความรับผิดชอบในการร่วมคิด ร่วมวางแผนจัดการ ส่งเสริม สนับสนุน ตรวจสอบเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาและการปฏิรูปหลักสูตรการเรียนการสอนให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น หมายถึง ขอบข่ายของเนื้อหาการเรียนรู้ท้องถิ่นที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์หรือกำหนดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกให้สถานศึกษานำไปจัดทำรายละเอียดสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นตามสภาพความพร้อมและความต้องการของสถานศึกษา

สถานศึกษา หมายถึง หน่วยงานที่มีหน้าที่นำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นไปจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หมายถึง หน่วยงานที่มีหน้าที่จัดทำกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ซึ่งอาจเป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษาหรือสถานศึกษาร่วมกันจัดทำ

ข้อมูลสารสนเทศของท้องถิ่น หมายถึง รายละเอียดของข้อมูลสารสนเทศในท้องถิ่น ซึ่งครอบคลุมทั้งข้อมูลในด้านสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม ประวัติความเป็นมา สภาพเศรษฐกิจ สังคม การดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมนั้น ๆ

ส่วนที่ ๒

สาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

เขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

๑. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
๒. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
๓. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการท้องถิ่น
๔. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
๕. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
๖. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

๑. มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

๓. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

๔. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๕. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการ ดังนี้

๑. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

๒. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์สุจริต
๓. มีวินัย
๔. ใฝ่เรียนรู้
๕. อยู่อย่างพอเพียง
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน
๗. รักความเป็นไทย
๘. มีจิตสาธารณะ

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

๑. ภาษาไทย
๒. คณิตศาสตร์
๓. วิทยาศาสตร์
๔. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๕. สุขศึกษาและพลศึกษา
๖. ศิลปะ
๗. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
๘. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้น มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญ ในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบเพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่า ต้องการอะไร ต้องสอนอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก

ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษาและการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหาจัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ การสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

๑. ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ ๑ - มัธยมศึกษาปีที่ ๓)

๒. ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖)

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ใน ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน ๖๗ มาตรฐาน ดังนี้

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณและพูดแสดงความรู้ในโอกาสต่างๆอย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๒.๔ เข้าใจธรรมชาติในการใช้ภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

สาระที่ ๑ จำนวนและการดำเนินการ

มาตรฐาน ค ๑.๑ เข้าใจถึงความหลากหลายของการแสดงจำนวนและการใช้จำนวนในชีวิตจริง

มาตรฐาน ค ๑.๒ เข้าใจถึงผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของจำนวนและความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการต่างๆ และใช้การดำเนินการแก้ปัญหา
มาตรฐาน ค ๑.๓ ใช้ประมาณค่าในการคำนวณและแก้ปัญหา

มาตรฐาน ค ๑.๔ เข้าใจระบบจำนวนและนำเสนอสมบัติเกี่ยวกับจำนวนไปใช้

สาระที่ ๒ การวัด

มาตรฐาน ค ๒.๑ เข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการวัด วัดและคาดคะเนขนาดของสิ่งที่ต้องการวัด

มาตรฐาน ค ๒.๒ แก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัด

สาระที่ ๓ เรขาคณิต

มาตรฐาน ค ๓.๑ อธิบายและวิเคราะห์รูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ

มาตรฐาน ค ๓.๒ ใช้การนิยาม ใช้เหตุผลเกี่ยวกับปริภูมิ และใช้แบบจำลองทางเรขาคณิตในการแก้ปัญหา

สาระที่ ๔ พีชคณิต

มาตรฐาน ค ๔.๑ เข้าใจและวิเคราะห์แบบรูป ความสัมพันธ์ และฟังก์ชัน

มาตรฐาน ค ๔.๒ ใช้นิพจน์ สมการ อสมการ กราฟ และตัวแบบเชิงคณิตศาสตร์ อื่นๆ แทนสถานการณ์ต่างๆ ตลอดจนแปลความหมายและนำไปใช้แก้ปัญหา

สาระที่ ๕ การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น

มาตรฐาน ค ๕.๑ เข้าใจและใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

มาตรฐาน ค ๕.๒ ใช้วิธีการทางสถิติและความรู้เกี่ยวกับความน่าจะเป็นในการคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผล

มาตรฐาน ค ๕.๓ ใช้ความรู้เกี่ยวกับสถิติและความน่าจะเป็นช่วยในการตัดสินใจและแก้ปัญหา

สาระที่ ๖ ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์

มาตรฐาน ค ๖.๑ มีความสามารถในการแก้ปัญหา การใช้เหตุผล การสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ และการนำเสนอ การเชื่อมโยงความรู้ต่างๆทางคณิตศาสตร์ และเชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่นๆและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

สาระที่ ๑ สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต

มาตรฐาน ว ๑.๑ เข้าใจหน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ของโครงสร้าง และ หน้าที่ของระบบต่างๆ ของสิ่งมีชีวิตที่ทำงานสัมพันธ์ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตของตนเองและดูแลสิ่งมีชีวิต

มาตรฐาน ว ๑.๒ เข้าใจกระบวนการและความสำคัญของการถ่ายทอดลักษณะทาง พันธุกรรม วิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต ความหลากหลายทางชีวภาพการใช้เทคโนโลยีชีวภาพที่มีผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อมมีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ ๒ ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม

มาตรฐาน ว ๒.๑ เข้าใจสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับ สิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตต่างๆ ในระบบนิเวศมีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

มาตรฐาน ว ๒.๒ เข้าใจความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในระดับท้องถิ่น ประเทศและโลก นำความรู้ไปใช้ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

สาระที่ ๓ สารและสมบัติของสาร

- มาตรฐาน ว ๓.๑ เข้ากับสมบัติของสาร ความสัมพันธ์ระหว่างสมบัติของสารกับโครงสร้างและแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาค มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์
- มาตรฐาน ว ๓.๒ เข้าใจหลักการและธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงสถานะของสารการเกิดสารละลาย การเกิดปฏิกิริยา มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ ๔ แรงและการเคลื่อนที่

- มาตรฐาน ว ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของแรงแม่เหล็ก ไฟฟ้า แรงโน้มถ่วง และแรงนิวเคลียร์มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างถูกต้อง และมีคุณธรรม
- มาตรฐาน ว ๔.๒ เข้าใจลักษณะการเคลื่อนที่แบบต่างๆ ของวัตถุในธรรมชาติ มี กระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ ๕ พลังงาน

- มาตรฐาน ว ๕.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพลังงานกับการดำรงชีวิต การเปลี่ยนแปลงรูปพลังงาน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสารและพลังงาน ผลของการใช้พลังงานต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ ๖ กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก

- มาตรฐาน ว ๖.๑ เข้าใจกระบวนการต่างๆ ที่เกิดขึ้นบนผิวโลกความสัมพันธ์ของกระบวนการต่างๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ภูมิประเทศ และสัณฐานของโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ ๗ ดาราศาสตร์และอวกาศ

- มาตรฐาน ว ๗.๑ เข้าใจวิวัฒนาการของระบบสุริยะ กาแล็กซีและเอกภพ การปฏิสัมพันธ์ภายในระบบสุริยะ และผลต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ การสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์
- มาตรฐาน ว ๗.๒ เข้าใจความสำคัญของเทคโนโลยีอวกาศที่นำมาใช้สำรวจอวกาศและทรัพยากรธรรมชาติด้านการเกษตรและการสื่อสาร มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างมีคุณธรรมต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม

สาระที่ ๘ ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- มาตรฐาน ว ๘.๑ ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ในการสืบเสาะ หาคำความรู้ การแก้ปัญหา รู้ว่าปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีรูปแบบที่แน่นอน สามารถอธิบายและตรวจสอบได้ภายใต้ข้อมูลและเครื่องมือที่มีอยู่ในช่วงเวลานั้นๆ เข้าใจว่าวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคมและสิ่งแวดล้อม มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

สาระที่ ๑ ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม

- มาตรฐาน ส ๑.๑ รู้และเข้าใจประวัติ ความสำคัญ ศาสดา หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ และศาสนาอื่น มีศรัทธาที่ถูกต้อง ยึดมั่น และปฏิบัติตามหลักธรรม เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
- มาตรฐาน ส ๑.๒ เข้าใจตระหนักและปฏิบัติตนเป็นศาสนิกชนที่ดี และทำนุบำรุงรักษาพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ

สาระที่ ๒ หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม

- มาตรฐาน ส ๒.๑ เข้าใจปฏิบัติตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี มีค่านิยมที่ดีงาม และธรรมจรรยาประเพณีและวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทย และสังคมโลกอย่างสันติสุข
- มาตรฐาน ส ๒.๒ เข้าใจระบบการเมืองการปกครองในสังคมปัจจุบัน ยึดมั่น ศรัทธา และธำรงรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สาระที่ ๓ เศรษฐศาสตร์

- มาตรฐาน ส ๓.๑ เข้าใจและสามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิตและการบริโภคการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่ารวมทั้งเข้าใจหลักการของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพ
- มาตรฐาน ส ๓.๒ เข้าใจระบบและสถาบันทางเศรษฐกิจต่างๆ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและความจำเป็นของการร่วมมือทางเศรษฐกิจในสังคมโลก

สาระที่ ๔ ประวัติศาสตร์

- มาตรฐาน ส ๔.๑ เข้าใจความหมาย ความสำคัญของเวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์สามารถใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์มาวิเคราะห์เหตุการณ์ต่างๆ อย่างเป็นระบบ
- มาตรฐาน ส ๔.๒ เข้าใจพัฒนาการของมนุษย์ชาติจากอดีตถึงปัจจุบัน ในด้านความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงความสำคัญและสามารถวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้น
- มาตรฐาน ส ๔.๓ เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความรักความภาคภูมิใจและทำรงความเป็นไทย

สาระที่ ๕ ภูมิศาสตร์

- มาตรฐาน ส ๕.๑ เข้าใจลักษณะของโลกทางกายภาพ และความสัมพันธ์ของสรรพสิ่งซึ่งมีผลต่อกันและกันในระบบของธรรมชาติ ใช้แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ในการค้นหา วิเคราะห์ สรุปและใช้ข้อมูลสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ
- มาตรฐาน ส ๕.๒ เข้าใจปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์วัฒนธรรม มีจิตสำนึก และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ ๑ การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

- มาตรฐาน พ ๑.๑ เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ ๒ ชีวิตและครอบครัว

- มาตรฐาน พ ๒.๑ เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และทักษะในดำเนิน ชีวิต

สาระที่ ๓ การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

- มาตรฐาน พ ๓.๑ เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา
- มาตรฐาน พ ๓.๒ รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ ๔ การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ ๔.๑ เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ ๕ ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ ๕.๑ ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

สาระการเรียนรู้ศิลปะ

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดต่องานศิลปะ อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่า ดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของ ดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

สาระการเรียนรู้การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี

สาระที่ ๑ การดำรงชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน ง ๑.๑ เข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน และทักษะการแสวงหาความรู้ มีคุณธรรม และลักษณะนิสัยในการทำงาน มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมเพื่อดำรงชีวิตและครอบครัว

สาระที่ ๒ การออกแบบและเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง ๒.๑ เข้าใจเทคโนโลยีและกระบวนการเทคโนโลยี ออกแบบและสร้างสิ่งของเครื่องใช้หรือวิธีการตามกระบวนการเทคโนโลยีอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ เลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมในการจัดการเทคโนโลยีที่ยั่งยืน

สาระที่ ๓ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มาตรฐาน ง ๓.๑ เข้าใจเห็นคุณค่าและใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงาน และอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณธรรม

สาระที่ ๔ การอาชีพ

มาตรฐาน ง ๔.๑ เข้าใจ มีทักษะที่จำเป็น มีประสบการณ์ เห็นแนวทางในงานอาชีพใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาอาชีพ มีคุณธรรม และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ
และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ส่วนที่ ๓

มาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นจังหวัดชุมพร เขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

กรอบการเรียนรู้สาระท้องถิ่นจังหวัดชุมพรในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ใช้เป็นแนวทางให้สถานศึกษา โดยเฉพาะครูผู้สอนได้นำไปใช้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งสถานศึกษาจะต้องนำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นและกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นในระดับเขตพื้นที่การศึกษาไปศึกษาวิเคราะห์สู่การปฏิบัติให้มีความสอดคล้องกันกับสภาพบริบทและความต้องการของแต่ละท้องถิ่น ชุมชน สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นอาจสอดคล้องกับบูรณาการสู่สาระการเรียนรู้แกนกลางที่มีอยู่แล้ว หรืออาจนำมาจัดทำเป็นรายวิชาเพิ่มเติมโดยการจัดทำคำอธิบายรายวิชา/ หน่วยการเรียนรู้ / แผนการจัดการเรียนรู้สู่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรืออาจนำมาจัดเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุผลตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด

กรอบสาระท้องถิ่นการเรียนรู้ท้องถิ่นจังหวัดชุมพร ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒ ได้จัดทำไว้เป็น ๒ ระดับ เพื่อให้สถานศึกษาได้นำไปศึกษาวิเคราะห์และพิจารณานำไปใช้ ดังนี้

๑. ระดับประถมศึกษา

๒. ระดับมัธยมศึกษา

มาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ระดับประถมศึกษา

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา

ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๑. ภาษาไทยถิ่นชุมพร

๑.๑ คำชุมพร ความหมายของคำชุมพร และการออกเสียง

๑.๒ คำศัพท์เฉพาะถิ่นในชุมพร

๒. สุภาษิต ภาษาถิ่น และความหมาย สุภาษิต โวหาร คำพังเพยในท้องถิ่น

๓. ปริศนาคำทายในท้องถิ่น และความหมาย

มาตรฐาน ท ๔.๒ สามารถใช้ภาษา แสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพและความสัมพันธ์
ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

๑. ความสัมพันธ์ของภาษาถิ่นในพิธีกรรมกับชีวิตประจำวัน เช่น ทำขวัญข้าว ไหว้แม่
ย่านางเรือ ฯลฯ
๒. คำ ความหมาย ความสัมพันธ์และที่มาของชื่อบ้านนามเมือง ชื่อบุคคล ลำดับ เครื่องญาติ
ชื่อสถานที่ ชื่อสิ่งของเครื่องใช้ ชื่ออาหาร ชื่อพืชผักผลไม้ในท้องถิ่น ฯลฯ
๓. ความสัมพันธ์ของภาษาถิ่นในวิถีชีวิต เช่น คำสอน คำอวยพร ฯลฯ

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและ
นำมาใช้ในชีวิตจริง

ประวัติ ที่มา และความสัมพันธ์วรรณกรรมท้องถิ่นกับชีวิตประจำวัน ดังนี้

๑. เพลงพื้นบ้าน
 - ๑.๑ เพลงกล่อมเด็ก
 - ๑.๒ เพลงนา เพลงบอก เพลงเรือ เพลงกรรมดัก
 - ๑.๓ เพลงประกอบการละเล่น
 - เพลงสำหรับผู้ใหญ่ เช่น การเล่นเชื้อมะศรี ผีกระดัง ผีสิงลม ฯลฯ
 - เพลงสำหรับเด็ก เช่น เข้โขง เพลงขอทาน เคาะเวียด
๒. ปริศนาคำทาย
๓. นิทาน ตำนาน นิยาย เรื่องเล่า (เช่น เรื่องเล่าสภาพท้องถิ่นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ
ของท้องถิ่น ฯลฯ)

สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

มาตรฐาน ค ๕.๑ เข้าใจและใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ข้อมูลทั่วไปของ บุคคล ทรัพยากร ฯลฯ ในโรงเรียน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด
๒. สถิติ ตัวชี้วัดพื้นฐาน และการนำเสนอข้อมูลในท้องถิ่น เช่น รายได้เฉลี่ยของประชากร
แผนภูมิ ทิศและแผนผัง ต่างๆ
๓. บัญชีค่าใช้จ่ายในครัวเรือน เช่น แนวทางการจัดทำบัญชีครัวเรือน รายรับ-รายจ่าย
ในครัวเรือน
๔. ข้อมูลเปรียบเทียบและตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น รายได้จากการจำหน่าย
ผลไม้ ผลผลิตพืชผลทางการเกษตรในจังหวัด การเปรียบเทียบผลผลิตภาคเกษตร ฯลฯ

สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

มาตรฐาน ว ๒.๑ เข้าใจสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตต่างๆในระบบนิเวศ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

๑. ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

๑.๑ ทางกายภาพ ได้แก่ แร่ธาตุ ชายหาด ทะเล สัตว์หายาก ภูเขา และถ้ำ

๑.๒ ทางชีวภาพ ได้แก่ ป่าไม้ต้นน้ำ พรรณไม้ท้องถิ่น ป่าชายเลน ปะการัง ทรัพยากรการประมง สัตว์น้ำในทะเล

๒. ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นกับสิ่งมีชีวิต

๒.๑ ป่าต้นน้ำและป่าชุมชน เช่น ป่าต้นน้ำพะโต๊ะ

๒.๒ ป่าชายเลนและป่าพรุ เช่น อ่าวทุ่งคา-สรี ปากคลอง-ถ้ำธง ละแม หลังสวน

๒.๓ ทรัพยากรทางทะเล เช่น สัตว์น้ำชายฝั่ง ปะการัง เกวียนนก

๓. พืชพรรณในท้องถิ่น

๓.๑ พืชผักพื้นบ้าน เช่น ใบเหลียง มันปู ใบพุ่ม เหม็ดขุน ผักกูด กะทือ ปุด เห็ดเหมีด

๓.๒ ต้นไม้ท้องถิ่น เช่น เคี่ยม ยางนา

๓.๓ ต้นไม้ในป่าพรุ เช่น กระจูด เสม็ด

๔. ระบบนิเวศจากแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น

๔.๑ ระบบนิเวศป่าชายเลน

๔.๒ ระบบนิเวศป่าต้นน้ำ

๔.๓ ระบบนิเวศป่าพรุ

๔.๔ ระบบนิเวศชายฝั่งทะเล

๕. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เช่น ภูมิปัญญาในการปลูกป่าชายเลน ป่าต้นน้ำแบบวนเกษตร การขยายพันธุ์ไม้หายาก

๖. การสร้างความตระหนักในการใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างเหมาะสม

๖.๑ เจตคติในการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

๖.๒ การรู้จักใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด

มาตรฐาน ว ๒.๒ เข้าใจความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในระดับท้องถิ่น ประเทศและโลก นำความรู้ไปใช้ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๑. ความสำคัญของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นต่อการดำรงชีวิต

๑.๑ ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น เช่น ป่าชายเลน แร่ธาตุ ป่าไม้ การประมง ทรัพยากรการท่องเที่ยว

๑.๒ ชีวิตภาพที่มีในท้องถิ่น เช่น พืชพรรณในท้องถิ่น

๑.๓ สภาพปัญหาด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น เช่น การบุกรุกป่าต้นไม้ ป่าชายเลน การใช้สารเคมีอย่างไม่ถูกต้อง การทำการประมงที่ผิดกฎหมาย

๑.๔ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น เช่น ป่าชายเลน ป่าไม้ แหล่งน้ำ

๒. ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมต่อการดำรงชีวิต เช่น การปล่อยน้ำเสียจากนาุ้ง การบุกรุกพื้นที่ผืนป่า การทำลายหน้าดิน การใช้สารเคมี

๓. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การปลูกป่า การปลูกพืชคลุมดิน การปลูกหญ้าแฝกป้องกันหน้าดิน การกำจัดศัตรูพืชด้วยชีวภาพ

๔. การสร้างความตระหนักในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม

สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ส ๒.๑ ปฏิบัติตนตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี ตามกฎหมาย ประเพณี และวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิต อยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข

๑. ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

๑.๑ ประเพณีเกี่ยวกับวิถีชีวิต เช่น งานแต่งงาน งานบวช งานศพ งานขึ้นบ้านใหม่ พิธีกรรมรับ-ส่งตา ยาย

๑.๒ ประเพณีและวัฒนธรรมของกลุ่มชน เช่น ประเพณีไทยทรงดำ (ประเพณีของลาวโซ่ง) ประเพณีของชาวอีสานในชุมชน

๑.๓ ประเพณีและวัฒนธรรมเกี่ยวกับศาสนาและความเชื่อ เช่น ขึ้นถ้ำ แห่เทียน ชักพระ

๑.๔ เทศกาลประจำปี เช่น วันสารทไทย วันจบ (จบปีจบเดือน) การขึ้นเบญจา

๒. การอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๑ การสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒ การอนุรักษ์ประเพณีพื้นบ้าน

๓. บ้านเมืองน่าอยู่และสังคมที่ยั่งยืน

๓.๑ การอยู่ร่วมกันแบบผสมผสานประเพณีวัฒนธรรม

๓.๒ คุณภาพชีวิตและคุณภาพสังคม

๓.๓ ความเข้มแข็งของชุมชน

๓.๔ การเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ส ๔.๑ เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความภูมิใจและธำรงความเป็นไทย

๑. ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น หมู่บ้าน ชุมชน ตำบล อำเภอ จังหวัด
๒. ประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญในท้องถิ่น เช่น พลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ หลวงปู่สงฆ์ หลวงพ่อจืด หลวงพ่อเลื่อน หลวงพ่อเปี่ยม หลวงพ่อรุ่ง
๓. ประวัติและความเป็นมาของสถานที่สำคัญในท้องถิ่น เช่น หมู่บ้าน ตำบล
๔. ประวัติและความเป็นมาของประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น การขึ้นถ้ำรับร้อ
๕. ชีวิตและผลงานของภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น นายดำ นิ่งสุวรรณโรจน์ นายปลิว จันทรัมย์

มาตรฐาน ส ๕.๒ เข้าใจ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์ วัฒนธรรม มีจิตสำนึก อนุรักษ์ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑. ลักษณะภูมิประเทศ สภาพทางภูมิศาสตร์ ทำเลที่ตั้ง ขนาด อาณาเขตติดต่อ ชายฝั่ง ทะเล แม่น้ำลำค้ำย สภาพภูมิอากาศ ลักษณะอากาศแบบมรสุม ปริมาณน้ำฝน
๒. ภัยธรรมชาติในอดีตของชาวจังหวัดชุมพร
 - ๒.๑ ภัยธรรมชาติในอดีตทั้งอุทกภัยและวาทภัย
 - ๒.๒ พายุไต้ฝุ่นเกย์
 - ๒.๓ น้ำท่วมใหญ่ปี 2540
 - ๒.๔ โครงการพัฒนาพื้นที่หนองใหญ่
 - ๒.๕ ภัยธรรมชาติในจังหวัดชุมพรและการป้องกันภัยเช่น อุทกภัย ภัยแล้ง วาทภัย ธรณีพิบัติภัย
๓. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น เช่น ป่าชายเลน ป่าชุมชน วัด สถานที่ท่องเที่ยว

สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

มาตรฐาน พ ๓.๑ เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

๑. การละเล่นพื้นบ้าน
 - ๑.๑ การละเล่นของเด็ก เช่น ตีจับ มอญซ่อนผ้า ไม้หึ่ง เดินกะลา ฯลฯ
 - ๑.๒ การละเล่นของผู้ใหญ่เช่น สะบ้า หมากขุม ฯลฯ
๒. กีฬาพื้นบ้าน เช่น วิ่งสามขา วิ่งกระสอบ ชักกะเย่อ ตีคี่ ฯลฯ

มาตรฐาน พ ๔.๑ เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

๑. พืชสมุนไพรในท้องถิ่น เช่น คุณลักษณะพืชสมุนไพรและการใช้ประโยชน์
๒. การใช้พืชสมุนไพรเพื่อการดูแลสุขภาพในชีวิตประจำวัน เช่น การใช้สมุนไพรในการรักษาโรค
๓. การสร้างเสริมสุขภาพโดยใช้ภูมิปัญญา เช่น การนวดแผนไทย

สาระการเรียนรู้ศิลปะ

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่นงานศิลปะ

- ๑.๑ จิตรกรรมฝาผนัง เช่น วัดถ้ำรับร่อ (วัดเทพเจริญ) วัดถ้ำนาคะพริ้ว
- ๑.๒ ศิลปะบนบานประตูหน้าต่าง เช่น วัดสามแก้ว
- ๑.๓ การแกะและการสลักไม้ เช่น บ้านเรือนในเขตเมืองหลังสวน
- ๑.๔ ภาพเขียนประวัติศาสตร์ในท้องถิ่น เช่น วัดถ้ำสนุกสุขารมณ์

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่นดนตรีพื้นบ้านในท้องถิ่น เช่น กลองยาว

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. นาฏศิลป์พื้นบ้านในท้องถิ่น เช่น ระบำเก็บกาแฟ ระบำแทงป่าล้ม มโนราห์ หนึ่งตะลุง
๒. การละเล่นพื้นบ้าน เช่น เพลงเรือถ่อ เชื้อแม่ศรี ไอ้เซ่ ไอ้โจง เพลงบอก เพลงนา เล่นคลี่

สาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง ๑.๑ เข้าใจมีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะ มีคุณธรรม มีจิตสำนึก ในการใช้พลังงาน ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมในการทำงาน เพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับงานบ้านงานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ

๑. อาชีพในท้องถิ่น เช่น อาชีพเลี้ยงไก่ชน การทำปลาเค็ม การทำของชำร่วย
๒. พลังงานในท้องถิ่น เช่น เกษตรชีวภาพ ระเบิดดิน
๓. การเรียนรู้และฝึกทักษะอาชีพในท้องถิ่น เช่น การทำไม้กวาดดอกหญ้า การเลี้ยงไก่พื้นบ้าน การทำปุ๋ยอินทรีย์
๔. การดำรงชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง เช่น การทำไร่นาสวนผสม

มาตรฐาน ง ๓.๑ เข้าใจธรรมชาติและกระบวนการของเทคโนโลยี ใช้ความรู้ ภูมิปัญญา จินตนาการและความคิดอย่างมีระบบในการออกแบบ สร้างสิ่งของเครื่องใช้ วิธีการเชิงกลยุทธ์ตามกระบวนการเทคโนโลยี สามารถตัดสินใจ เลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิตสังคม สิ่งแวดล้อม โลกของงานและอาชีพ

๑. เทคโนโลยีพื้นฐาน เช่น เครื่องใช้ในการประกอบอาชีพทำนาทำสวน เครื่องจับสัตว์น้ำ เครื่องใช้ในครัวเรือน เครื่องตัดสัตว์ เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ฯลฯ

๒. ภูมิปัญญาทางอาชีพ ในด้าน

๒.๑ การถนอมอาหาร เช่น ปลาต้ม กะปิ หน่อไม้ดอง

๒.๑ การทำสิ่งของเครื่องใช้ เช่น เครื่องมือสื่อกระดูก โกรก กรง กรวดไก่

๒.๓ การทำการเกษตร เช่น ระบบน้ำหยด การกำจัดศัตรูพืช

มาตรฐาน ง ๕.๑ ใช้เทคโนโลยีในการทำงาน การผลิต การออกแบบ การแก้ปัญหา การสร้างงาน การสร้างอาชีพสุจริตอย่างมีความเข้าใจ มีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และมีความคิดสร้างสรรค์

๑. ผลิตภัณฑ์“หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ในท้องถิ่น

๒. การออกแบบ ผลิตภัณฑ์ชุมชนอย่างง่าย เช่น การออกแบบลวดลายสื่อกระดูก การจักสานจากไม้ไผ่ ดอกไม้จากรังไหม

๓. การแปรรูปผลผลิตในชุมชน เช่น การทำทุเรียนกวน การทำกล้วยอบ การทำปลาเค็ม การทำกุ้งแห้ง การทำกะปิ การทำน้ำปลา

๔. ตลาดชุมชน เช่น การตลาดชุมชน ตลาดกลางผลไม้

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

๑. การใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน

๑.๑ การสื่อสาร เช่น การสนทนา

๑.๒ การประกอบอาชีพ

๑.๓ การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

๒. การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการท่องเที่ยว

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับ ภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

๑. เปรียบเทียบภาษาและวัฒนธรรมต่างชาติที่ส่งผลกระทบต่อสภาพสังคมในท้องถิ่น เช่น การแต่งกาย การทักทาย
๒. การใช้ภาษาต่างชาติเพื่อการพัฒนาวัฒนธรรมให้เหมาะสมกับกาลเทศะ เช่น การ สนทนา กิริยามรรยาท การต้อนรับ

มาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษา (มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย)

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๑. การวิเคราะห์ภาษาถิ่นชุมชนและภาษาถิ่นได้ การออกเสียง การสร้างคำ คำศัพท์ เฉพาะถิ่นและความหมายของคำ
๒. วิวัฒนาการทางภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษาถิ่น
๓. ภาษิตสำนวนท้องถิ่น ความหมาย ที่มา การเปรียบเทียบและการประยุกต์ใช้ภาษิต สำนวน โวหาร คำพังเพย

มาตรฐาน ท ๔.๒ สามารถใช้ภาษา แสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพและความสัมพันธ์ ระหว่างภาษา กับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

๑. การวิเคราะห์ภาษาถิ่นในพิธีกรรม เช่น ทำขวัญข้าว ไหว้แม่ย่านางเรือ ฯลฯ
๒. ที่มาและการวิเคราะห์ชื่อบ้านนามเมือง ชื่อบุคคล ลำดับเครือญาติ ชื่อสถานที่ สิ่งของ เครื่องใช้ อาหาร พืชพรรณและผักผลไม้
๓. คุณค่าและความสำคัญของภาษาถิ่นในคำสอน คำอวยพร

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและ นำมาใช้ในชีวิตจริง การวิเคราะห์ วิเคราะห์วรรณกรรมท้องถิ่น

๑. เพลงพื้นบ้าน
 - ๑.๑ เพลงกล่อมเด็ก
 - ๑.๒ เพลงปฎิพากย์ เช่น เพลงนา เพลงบอก เพลงเรือ เพลงกรรมดัก

๑.๓ เพลงประกอบการละเล่น

- เพลงสำหรับผู้ใหญ่ เช่น การเล่น เชื้อแม่ศรี ผีกระดัง ผีสิงลม ฯลฯ
- เพลงสำหรับเด็ก เช่น เพลงขอมาน เคาะเวียด เข้ โขง

๒. ปริศนาคำทาย

- ๓. นิทาน ตำนาน นิยาย เรื่องเล่า (เช่น เรื่องเล่าสภาพท้องถิ่นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติของท้องถิ่น

สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

มาตรฐาน ค ๕.๑ เข้าใจและใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ข้อมูลสถิติทั่วไปของท้องถิ่น การทำนายและการพยากรณ์ทางธรรมชาติในท้องถิ่น เช่น การเกิดพายุน้ำท่วม ปริมาณน้ำฝน คำนวณฤกษ์ฝนนาที่
๒. การวิเคราะห์ เปรียบเทียบและการนำเสนอข้อมูลท้องถิ่น เช่น แผนที่ แผนที่ของท้องถิ่น
๓. วิเคราะห์สถิติบัญชีค่าใช้จ่ายในครัวเรือน และการจัดทำบัญชีครัวเรือน บัญชีชุมชน
๔. สารสนเทศและตัวชี้วัดที่สำคัญในการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจท้องถิ่น เช่น ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดรายได้เฉลี่ยประชากรของจังหวัดและประเทศ มูลค่าการส่งออกพืชเศรษฐกิจของจังหวัด

สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

มาตรฐาน ว ๒.๑ เข้าใจสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตต่างๆในระบบนิเวศ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

๑. ความสัมพันธ์ของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น
 - ๑.๑ ทางกายภาพ ได้แก่ แร่ธาตุ ชายฝั่งทะเล สัตว์หายาก ภูเขาและถ้ำ
 - ๑.๒ ทางชีวภาพ ได้แก่ ป่าไม้ต้นน้ำ พืชพรรณไม้ท้องถิ่น ป่าชายเลน ปะการัง ทรัพยากรการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
๒. ความสัมพันธ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวในท้องถิ่น
 - ๒.๑ ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ได้แก่ ถ้ำรับร่อ วัดถ้ำเขาพลู วัดสามแก้ว วัดถ้ำขวัญเมือง
 - ๒.๒ ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ หาดทุ่งวัวแล่น เกาะรังนก ปะการัง ป่าชายเลน ป่าต้นน้ำ ฯลฯ

๓. ทรัพยากรและพืชเศรษฐกิจที่สำคัญต่อการดำรงชีวิต

๓.๑ ทรัพยากรที่สำคัญ ได้แก่ ป่าไม้ต้นน้ำ ป่าชายเลน ป่าพรุ ป่าชุมชน ทรัพยากรทางทะเล สัตว์น้ำชายฝั่ง

๓.๒ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน ยางพารา กาแฟ สวนผลไม้ ฯลฯ

๔. วิกฤติและการเปลี่ยนแปลงสภาพทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

๔.๑ การทำลายหน้าดิน การใช้สารเคมีทำการเกษตร การพังทลายของดิน

๔.๒ การปนเปื้อนสารเคมีในน้ำ มลภาวะทางน้ำในเขตเมือง การตั้งบ้านเรือนที่ปิดกั้นทางน้ำธรรมชาติ

๔.๓ การบุกรุกทำลายป่าต้นน้ำ ป่าชายเลน ป่าพรุ

๔.๔ มลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม

๕. วิเคราะห์และศึกษาระบบนิเวศในท้องถิ่น เช่น ระบบนิเวศป่าชายเลนและวงจรชีวิตสัตว์น้ำ ระบบนิเวศป่าต้นน้ำ ระบบนิเวศป่าพรุ ระบบนิเวศชายฝั่งทะเล

มาตรฐาน ว ๒.๒ เข้าใจความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติในระดับท้องถิ่น ประเทศและโลก นำความรู้ไปใช้ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๑. ความสำคัญและสภาพปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

๑.๑ ปัญหาการทำลายทรัพยากร เช่นการบุกรุกป่าชายเลน การบุกรุกทำลายป่าต้นน้ำ การใช้สารเคมีในการทำการเกษตรกรรม การทำการประมงที่ผิดกฎหมาย มลภาวะจากโรงงานอุตสาหกรรม

๑.๒ ความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่น เช่น การใช้ชีวภาพเพื่อการทำการเกษตร การใช้พลังงานชีวภาพทดแทน การใช้ชีวภาพแก้ไขปัญหาล้างสิ่งแวดล้อม

๑.๓ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงและการใช้ทรัพยากร เช่น การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ฤดูกาล ภัยธรรมชาติ การเกิดมลภาวะ ผลกระทบต่อมนุษย์และวงจรชีวิตสัตว์น้ำชายฝั่ง

๑.๔ แนวทางในการแก้ไขฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในชุมชน

๑.๕ ความตระหนักในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม

๑.๖ การแก้ไขฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน เช่น กระบวนการสิ่งแวดล้อม การใช้ชีวภาพเพื่อการเกษตร

สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ส ๒.๓ ปฏิบัติตนตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี ตามกฎหมาย ประเพณี และวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

๑.๑ ประเพณีเกี่ยวกับวิถีชีวิต เช่น งานมงคลสมรส งานบวช งานศพ งานขึ้นบ้านใหม่ พิธีกรรมรับ-ส่งตายาย

๑.๒ ประเพณีและวัฒนธรรมของกลุ่มชน เช่น ประเพณีไทยทรงดำ (เป็นประเพณีของลาวโซ่ง)

๑.๓ ประเพณีและวัฒนธรรมเกี่ยวกับศาสนาและความเชื่อ เช่น ขึ้นถ้ำ แห่เทียน ชักพระลากหัวเข้

๑.๔ เทศกาลประจำปี เช่น สารทไทย วันจบ (จบปีจบเดือน) ขึ้นเบญจา

๒. การอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๑ การสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒ การอนุรักษ์ประเพณีพื้นบ้าน

๓. บ้านเมืองน่าอยู่และสังคมที่ยั่งยืน

๓.๑ การอพยพเข้ามาของคนต่างถิ่นและความหลากหลายทางวัฒนธรรมประเพณี

๓.๒ คุณภาพชีวิตและคุณภาพสังคม

๓.๓ ความเข้มแข็งและเครือข่ายชุมชน

๓.๔ การเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓.๕ เศรษฐกิจและการเพิ่มรายได้

๓.๖ วิถีชุมชนและการอยู่ร่วมกันแบบพึ่งพา

มาตรฐาน ส ๔.๒ เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความภูมิใจและธำรงความเป็นไทย

๑. ประวัติและวิเคราะห์ความเป็นมาของเมืองชุมพร

๑.๑ การตั้งถิ่นฐานสมัยก่อนประวัติศาสตร์และสมัยประวัติศาสตร์

๑.๒ ชุมพรในสมัยสุโขทัย อยุธยา ธนบุรี รัตนโกสินทร์และสมัยปัจจุบัน

๑.๓ เส้นทางเดินทัพในอดีตสมัยสงครามพม่า

๑.๔ ข้อสันนิษฐานและประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น หมู่บ้าน ชุมชน ตำบล อำเภอ

๒. เหตุการณ์สำคัญของท้องถิ่น

๒.๑ รัชกาลที่ 5 เสด็จประพาสชุมพร

๒.๒ ญี่ปุ่นยกพลขึ้นบกสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2

๒.๓ รัชกาลปัจจุบันเสด็จเยี่ยมชาวชุมพร พ.ศ. 2502 และพ.ศ. 2506

๓. ประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญในท้องถิ่น เช่น พลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ หลวงปู่สงฆ์ หลวงพ่อจิต หลวงพ่อเลื่อน หลวงพ่อเปี่ยม หลวงพ่อรุ่ง
๔. ประวัติและวิเคราะห์ความเป็นมาของภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น
 - ๔.๑ ศิลปะและนาฏศิลป์ เช่น จิตรกรรมฝาผนัง การแทงหยวก เครื่องดนตรี หนังสวดสูงมโนราห์
 - ๔.๒ เครื่องมือเครื่องใช้ เช่น เครื่องใช้ ในการประกอบอาชีพทำนา ทำสวน เครื่องจับสัตว์น้ำ เครื่องใช้ในครัวเรือน เครื่องดักสัตว์ และเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน
 - ๔.๓ ภาษาไทยถิ่น
 - ๔.๔ เอกสารคำรายพื้นบ้าน เช่น คำราย คำราหมอพื้นบ้าน คำราชังฝีมือต่างๆ เช่น การต่อเรือ การสร้างบ้านเรือน
 - ๔.๕ การถนอมอาหารและอาหารท้องถิ่น เช่น แกงกรูบมะพร้าว กะปิ ปลาต้ม
๕. ชีวิตและผลงานของภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น นายคำ นิ่งสุวรรณโรจน์ นายปลิว จันทร์ศรี

มาตรฐาน ส ๕.๒ เข้าใจ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรควัฒนธรรม มีจิตสำนึก อนุรักษ์ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑. ความสำคัญของสภาพทางภูมิศาสตร์
 - ๑.๑ ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และภูมิประเทศ ทำเลที่ตั้ง ขนาด อาณาเขตติดต่อ ชายแดนไทย-พม่า ชายฝั่งทะเล แม่น้ำสำคัญ
 - ๑.๒ สภาพภูมิอากาศ ปริมาณน้ำฝน อิทธิพลของมรสุม ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ ส่งผลต่อการดำรงชีวิตของชาวชุมพร
๒. ภัยธรรมชาติกับวิถีชีวิตของชาวชุมพร
 - ๒.๑ ประวัติการเกิดภัยธรรมชาติในจังหวัดชุมพร เช่น อุทกภัยและวาตภัยในอดีต วาตภัยได้ฝุ่นเคยปี 2532 น้ำท่วมใหญ่ปี 2540
 - ๒.๒ ปัจจัยและความเสี่ยงต่อการเกิดภัยธรรมชาติ
 - ๒.๓ การป้องกันภัยพิบัติจากธรรมชาติ เช่น อุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย ธรณีพิบัติภัย
 - ๒.๔ โครงการพัฒนาพื้นที่หนองใหญ่ตามแนวพระราชดำริ
๓. ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น
 - ๓.๑ ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ทะเล ชายหาด สันทราย เกาะ ปะการัง การล่องแพ ป่าต้นน้ำ ป่าชายเลน ป่าพรุ สวนเกษตร สวนผลไม้ สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในจังหวัดชุมพร

๓.๒ ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประเพณี เช่น วัด ถ้ำ พิพิธภัณฑสถานเสด็จในกรมฯ อนุสาวรีย์ยุวชนทหาร การแข่งเรือยาว เทศกาลต่างๆ

๔. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

๔.๑ วิเคราะห์สภาพปัญหาและผลกระทบจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๒ การสร้างความตระหนักในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

๔.๓ การแก้ปัญหา ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เช่น กระบวนการสิ่งแวดล้อม การใช้ชีวภาพเพื่อการเกษตร การมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งของเครือข่ายชุมชน

สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

มาตรฐาน พ ๓.๑ เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

๑. การเล่นเกมพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้านของเด็ก กีฬาพื้นบ้านของผู้ใหญ่

๒. การอนุรักษ์กีฬาพื้นบ้าน

๓. การจัดการแข่งขันและการประยุกต์ กีฬาพื้นบ้านในเทศกาลสำคัญ

มาตรฐาน พ ๔.๑ เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรคและ

๑. การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

๑.๑ ลักษณะพืชสมุนไพรในท้องถิ่นที่สำคัญและคุณค่าการใช้ประโยชน์

๑.๒ การใช้พืชสมุนไพรเพื่อการดูแลสุขภาพและการป้องกันโรค

๑.๓ ตำรายาสมุนไพรจากภูมิปัญญาในท้องถิ่น

๒. การสร้างเสริมสุขภาพโดยใช้ภูมิปัญญา เช่น การนวดแผนไทย การอบไอน้ำสมุนไพร

สาระการเรียนรู้ศิลปะ

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างาน

ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น ประวัติความเป็นมา ลักษณะ และคุณค่างานศิลปะ ดังนี้

๑. สถาปัตยกรรมการก่อสร้าง เช่น บ้านโบราณในเขตอำเภอหลังสวน

๒. จิตรกรรมฝาผนัง

๓. ศิลปะบนบานประตูหน้าต่าง

๔. การแกะและการสลักไม้

๕. ภาพเขียนประวัติศาสตร์ในท้องถิ่น เช่น ถ้ำรับร่อ

๖. ประติมากรรมท้องถิ่น

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างคนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานคนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น ประวัติความเป็นมา ลักษณะ และคุณค่าของคนตรีพื้นบ้านในท้องถิ่น เช่น กลองยาว

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น ประวัติความเป็นมา ลักษณะ และคุณค่าของนาฏศิลป์และการละเล่นพื้นบ้าน ดังนี้

๑. นาฏศิลป์พื้นบ้านในท้องถิ่น เช่น ระบำเก็บกาแฟ ระบำแทงปาล์ม มโนราห์ หนังตะลุง
๒. การละเล่นพื้นบ้าน เช่น เพลงเรือ่อ เชื้อแม่ศรี ไอ้ไข่ ไอ้โง่ง เพลงบอก เพลงนา

สาระการเรียนรู้การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง ๒.๓ เข้าใจมีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะ มีคุณธรรม มีจิตสำนึก ในการใช้พลังงาน ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมในการทำงาน เพื่อดำรงชีวิตและครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ

๑. ทักษะอาชีพที่สำคัญในท้องถิ่น

๑.๑ อาชีพภาคเกษตรกรรม เช่น การทำสวนผลไม้ การปลูกปาล์มน้ำมัน การปลูกยางพารา ฯลฯ

๑.๒ อาชีพภาคอุตสาหกรรม เช่น การผลิตและแปรรูปอาหารทะเลและอาหารสัตว์ การผลิตปาล์มน้ำมัน ผลิตภัณฑ์จากมะพร้าว การแปรรูปผลผลิตการเกษตร

๑.๓ อาชีพรับจ้างและใช้แรงงาน แรงงานภาคเกษตรกรรมและประมง

๑.๔ อาชีพภาคธุรกิจและการค้า เช่น การค้าปลีก การค้าขายแดน ธุรกิจและตลาดกลางผลไม้ ตลาดส่งออกผลไม้ไปต่างประเทศ ธุรกิจการเกษตร

๑.๕ อาชีพธุรกิจท่องเที่ยว เช่น ธุรกิจท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงธรรมชาติ เชิงประวัติศาสตร์ ตลอดจนการบริการการท่องเที่ยวให้กับชาวต่างชาติ

๑.๖ อาชีพประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง เช่น ประมงพื้นบ้าน การเพาะเลี้ยงกุ้ง หอย ปู ปลา

๒. การใช้พลังงานในท้องถิ่น เช่น พลังงานชีวภาพ ไบโอดีเซล

๓. การพัฒนาทักษะอาชีพในท้องถิ่น เช่น การแปรรูปอาหารทะเล การแปรรูปผลไม้ การพัฒนาสถานประกอบการ พัฒนาการส่งออกผลไม้

๔. แนวคิดและการดำเนินงานเศรษฐกิจชุมชน เช่น ธนาคารหมู่บ้าน ระบบเศรษฐกิจชุมชน
วิสาหกิจชุมชน

๕. เรียนรู้การดำรงชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง เช่น การทำไร่นาสวนผสม สวนเกษตร
แบบพอเพียง วิถีชีวิตแบบพึ่งตนเอง

มาตรฐาน ง ๓.๑ เข้าใจธรรมชาติและกระบวนการของเทคโนโลยี ใช้ความรู้ ภูมิปัญญา จินตนาการและ
ความคิดอย่างมีระบบในการออกแบบ สร้างสิ่งของเครื่องใช้ วิธีการเชิง กลยุทธ์ตาม
กระบวนการเทคโนโลยี สามารถตัดสินใจ เลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิต
สังคม สิ่งแวดล้อมโลกของงานและอาชีพ

๑. กระบวนการเทคโนโลยีด้านอาชีพในท้องถิ่น

๑.๑ เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านเกษตรกรรม เช่น เทคโนโลยีการยาง การขยายพันธุ์
พืชโดยใช้เนื้อเยื่อ ระบบน้ำหยด เกษตรชีวภาพ

๑.๒ เทคโนโลยีการแปรรูปอาหารและผลไม้ เช่น การแปรรูปอาหารทะเล การแปรรูป
ผลไม้

๑.๓ อุตสาหกรรมการเกษตร เช่น การผลิตน้ำมันปาล์ม เทคโนโลยีการส่งออกและ
บรรจุภัณฑ์ การเกษตร

๒. การพัฒนาภูมิปัญญาทางอาชีพ เช่น การพัฒนาขนมไทยเพื่อธุรกิจ การพัฒนาผลิตภัณฑ์
จากกะลามะพร้าว

๓. การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีพื้นบ้าน เช่น การทำเครื่องมือเก็บผลไม้ การทำยางแผ่น
การกะเทาะเมล็ดพืช

มาตรฐาน ง ๕.๑ ใช้เทคโนโลยีในการทำงาน การผลิต การออกแบบ การแก้ปัญหา การสร้างงาน การสร้าง
อาชีพสุจริตอย่างมีความเข้าใจ มีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และมีความคิดสร้างสรรค์

๑. กระบวนการผลิต ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์”

๒. การเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

๓. การออกแบบ ผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อธุรกิจ เช่น การออกแบบผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว
การออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องจักสาน การออกแบบบรรจุภัณฑ์

๔. แนวคิดการพัฒนาและแปรรูปผลผลิตชุมชน เช่น การทำเครื่องใช้จากกระจูด

๕. การตลาดและการส่งออกผลิตภัณฑ์ชุมชน

๕.๑ การตลาดและการค้าส่งออกผลไม้

๕.๒ การค้าและตลาดชายแดน

๕.๓ การส่งออกผลิตภัณฑ์และสินค้าแปรรูปทางเกษตร เช่น การส่งออกผลไม้

๕.๔ การจำหน่ายสินค้าเกษตรแบบครบวงจร

๖. กลยุทธ์การจำหน่ายและการส่งออก

๖.๑ การรับซื้อและค้าส่งผลิตผลการเกษตรในท้องถิ่น

๖.๒ การวางแผนการตลาดผลิตผลการเกษตรในท้องถิ่น

๖.๓ การขนส่งสินค้าและเรือข้ามคาบสมุทรฝั่งทะเลอันดามัน-อ่าวไทย

๗. กลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยว

๗.๑ การจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงนิเวศ เชิงธรรมชาติ

๗.๒ การจัดการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

๑. ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันที่ควรศึกษาเพื่อชีวิตประจำวัน เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น

๑.๑ การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร เช่น การใช้ภาษาอังกฤษ

๑.๒ การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการประกอบอาชีพ

๑.๓ การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

๒. การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการท่องเที่ยว เช่น คำศัพท์ ทักษะการพูด การเขียน ส่วนวนภาษาต่างประเทศเพื่อการท่องเที่ยว มีคุณูปการกับการใช้ภาษาต่างประเทศ

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

๑. วิเคราะห์การใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างชาติที่ส่งผลกระทบต่อสภาพสังคมในท้องถิ่น

๒. วิเคราะห์วัฒนธรรมทางภาษาของภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร

๓. การใช้วิจารณญาณในการนำภาษาต่างประเทศมาใช้ในการชีวิตประจำวัน

.....

ส่วนที่ ๔

สารสนเทศท้องถิ่นของจังหวัดชุมพร กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

สารสนเทศท้องถิ่นของจังหวัดชุมพร

ประวัติจังหวัดชุมพร

ตราสัญลักษณ์ประจำจังหวัด

ดอกไม้ประจำจังหวัด

ขนาดที่ตั้ง

สภาพภูมิศาสตร์

การปกครองและประชากร

ทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งน้ำ

อาชีพและรายได้ประชากร

การคมนาคมและขนส่ง

ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพร

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชุมพร ปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๔

วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน จังหวัดชุมพร

เมื่อวิเคราะห์สารสนเทศสภาพจังหวัดและความเป็นท้องถิ่นของจังหวัดชุมพร ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การจัดการเรียนรู้ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ที่มีความครอบคลุมทั้งด้านสภาพภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศ ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม ประวัติความเป็นมา สภาพ เศรษฐกิจ สภาพสังคม การดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา ตลอดจน สภาพท้องถิ่น มีประเด็นที่สำคัญ มีดังนี้

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด (ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี)

“มุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงประเทศฝั่งอันดามัน-อ่าวไทย มุ่งสู่การ เป็นศูนย์กลางการส่งออกผลไม้ และมุ่งสู่การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพในดินแดนแห่งทะเลไร้มลพิษที่ ยั่งยืน”

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ศูนย์กลางการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศฝั่งอันดามัน-อ่าวไทย
- ศูนย์กลางการผลิตและจำหน่ายผลไม้เพื่อการส่งออก
- ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพที่ยั่งยืนในภูมิภาค
- การเรียนรู้และพัฒนาระบบราชการเพื่อทำงานขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

วิสัยทัศน์จังหวัดชุมพร

“ศูนย์อุตสาหกรรมเกษตรและแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำของภาคใต้”

(Green Ago & Ecotourism Industry Capital South of Thai land)

ประเด็นยุทธศาสตร์

- * สร้างมูลค่าเพิ่มด้านการเกษตร เกษตร-อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร
- * การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน
- * เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ
- * การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
- * ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

วิสัยทัศน์จังหวัดระนอง

“เป็นศูนย์กลางการขนส่งระหว่างประเทศฝั่งอันดามัน ที่ดำรงไว้ซึ่งการเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ และสิ่งแวดล้อมที่น่าอยู่”

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ศูนย์กลางการขนส่งสินค้าทางทะเลอันดามัน
- เมืองท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
- เมืองน่าอยู่

ยุทธศาสตร์จังหวัดสุราษฎร์ธานี

“มุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง ศูนย์กลางการเกษตรที่มีคุณภาพครบวงจร และผู้นำการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพที่ยั่งยืนในภูมิภาค”

ประเด็นยุทธศาสตร์

- การเป็นศูนย์กลางการเกษตรที่มีคุณภาพครบวงจร
- การเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องจากการเกษตร
- เป็นผู้นำการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพที่ยั่งยืนในภูมิภาค
- การเป็นจุดเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมบริเวณภาคใต้ตอนบน
- การเป็นเมืองน่าอยู่
- การเป็นแหล่งศึกษาเพื่อพัฒนาคุณธรรม
- การเรียนรู้และพัฒนาระบบราชการเพื่อทำงานขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

วิสัยทัศน์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒

“จัดและส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ประชากรวัยเรียนอย่างทั่วถึง มีคุณภาพตามมาตรฐาน โดยเน้นคุณธรรมนำความรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

ประเด็นยุทธศาสตร์

- การส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง
- การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
- การพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วิสัยทัศน์ กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

“มุ่งส่งเสริมสถานศึกษาขับเคลื่อนการปฏิรูปการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน พัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้มืออาชีพ”

ประเด็นยุทธศาสตร์

- การส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้
- การส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
- การพัฒนาผู้บริหาร ครู ผู้มืออาชีพ

วิสัยทัศน์ กลุ่มงานพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการเรียนรู้

“หลักสูตรได้มาตรฐาน พัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการ”

ประเด็นยุทธศาสตร์

- การส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ได้มาตรฐาน
- การส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนากระบวนการเรียนรู้ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
- การส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถสู่ความเป็นเลิศในระดับประเทศและสากล

● ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น

- การตั้งถิ่นฐานสมัยก่อนประวัติศาสตร์และสมัยประวัติศาสตร์
- เมืองชุมพรในสมัยสุโขทัย อยุธยา ธนบุรี รัตนโกสินทร์และสมัยปัจจุบัน
- ข้อสันนิษฐานความเป็นมาของเมืองต่างๆในจังหวัดชุมพร
- เส้นทางเดินทัพในสมัยสงครามพม่า

เหตุการณ์สำคัญของท้องถิ่น

- รัชกาลที่ 5 เสด็จประพาสเมืองชุมพร
- ญุ่นยกพลขึ้นบกที่ชุมพรในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒
- รัชกาลปัจจุบันเสด็จเยี่ยมชาวชุมพร พ.ศ. ๒๕๐๒ และ พ.ศ. ๒๕๐๖

ภัยธรรมชาติในอดีตของชาวชุมพร

- ประวัติการเกิดภัยธรรมชาติ ในอดีต ทั้งอุทกภัยและวาตภัย
- พายุไต้ฝุ่นเกย์ ปี ๒๕๓๒ และน้ำท่วมใหญ่ชุมพรจากพายุชีด้า ปี ๒๕๔๐
- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงแก้ไขปัญหามหาภัยให้ชาวชุมพร
- โครงการพัฒนาพื้นที่หนองใหญ่ อำเภอเมืองชุมพร

บุคคลสำคัญของท้องถิ่นจังหวัดชุมพร

- กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์
- หลวงปู่สงฆ์ จันทสโร

● สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศ

สภาพทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดชุมพร

- ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ อาณาเขตและเขตติดต่อกับชายแดนพม่า
- ขนาดพื้นที่และรูปร่าง ลักษณะพื้นที่จังหวัดชุมพร
- ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัด แม่น้ำสำคัญในจังหวัด แนวภูเขาและชายฝั่งทะเล
- ลักษณะพื้นที่ทางการเกษตร

สภาพภูมิอากาศ

- ปริมาณน้ำฝน ความชื้น และฤดูกาล
- ลักษณะอากาศแบบมรสุม มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและตะวันตกเฉียงใต้ ทิศทางลม และอิทธิพลของความกดอากาศ
- ภูมิอากาศกับการเกิดภัยธรรมชาติในจังหวัดชุมพร วาตภัย อุทกภัย ฯลฯ

ที่ตั้งแหล่งชุมชน

- ที่ตั้งจังหวัด อำเภอ และแหล่งชุมชน
- ความหนาแน่นของประชากร ความหลากหลายของผู้คน
- ชีวิตความเป็นอยู่และลักษณะของ “ชุมชนคนชุมพร”
- การอพยพของผู้คนต่างถิ่นเพื่อการประกอบอาชีพการเกษตร

● ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรป่าไม้

- ป่าต้นน้ำพะโต๊ะ ป่าดิบชื้นป่าพะโต๊ะ ป่าเบญจพรรณ
- ป่าชายเลนอ่าวทุ่งมหา อำเภอปะทิว ป่าชายเลนอ่าวทุ่งคา- สวี ป่าชายเลนหลังสวน ป่าชายเลนละแม
- ป่าพรุบริเวณริมทะเล

ทรัพยากรดินและหิน

- ภูเขาหินปูน และแร่ธาตุต่างๆ
- น้ำพุร้อนละแม

ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

- ชายหาดและชายทะเลสำคัญ เช่น หาดปะทิว หาดทุ่งวัวแล่น หาดทรายรี หาดอรุณทัย อำเภอทุ่งตะโก หาดปากน้ำหลังสวน หาดตะวันฉาย หาดสันติทัศน์ หาดทะเลงาม อำเภอละแม

- สัตว์น้ำเค็ม สัตว์น้ำกร่อย
- สันทรายบางเบ็ด อำเภอปะทิว
- หมู่เกาะต่างๆในทะเลชุมพร เช่น เกาะพิทักษ์ อำเภอหลังสวน เกาะรังนกในจังหวัดชุมพร
- ปะการังริมชายฝั่งทะเล ริมเกาะต่างๆ

ทรัพยากรการท่องเที่ยวธรรมชาติ

- ทะเลและชายหาดสำคัญที่มีชื่อในจังหวัดชุมพร
- น้ำตกกะเปาะ อำเภอท่าแซะ น้ำตกเหวโหลม อำเภอพะโต๊ะ น้ำตกทับช้าง อำเภอทุ่งตะโก น้ำตกจำปูน อำเภอละแม
- การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ท่องเที่ยวล่องแพที่พะโต๊ะ ท่องเที่ยวสวนเกษตรที่อำเภอเมือง/ อำเภอทุ่งตะโก ท่องเที่ยวทะเลและชายหาด ท่องเที่ยวป่าต้นน้ำพะโต๊ะ ท่องเที่ยวสวนเกษตร ท่องเที่ยวป่าชายเลน ท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์ชุมพรและโครงการตามพระราชดำริ ท่องเที่ยววัดสำคัญต่างๆ ท่องเที่ยวเกาะรังนก ท่องเที่ยวถ้ำต่างๆในจังหวัด ท่องเที่ยวอุทยานและสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในจังหวัดชุมพรอื่นๆ

ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประเพณี

- ท่องเที่ยววัดสำคัญ / ถ้ำ / พระธาตุ พิพิธภัณฑ์ ศาลาเสด็จในกรมหลวงชุมพรฯ อนุสาวรีย์ ยุวชนทหาร
- ท่องเที่ยวการแข่งขันเรือยาวขึ้นโขนชิงธง มรดกวัฒนธรรมแห่งลุ่มน้ำหลังสวน และที่หนองใหญ่ งานเทศกาลท่องเที่ยว งานเทศกาลประเพณี

ความหลากหลายทางชีวภาพ

- ความหลากหลายทางชีวภาพในจังหวัดชุมพร
- การใช้ชีวภาพในการทำการเกษตร
- การใช้พลังงานชีวภาพและพลังงานทดแทน
- การใช้ชีวภาพแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม
- แนวโน้มการพัฒนาและการใช้ชีวภาพ

● การประกอบอาชีพของชาวชุมพร

อาชีพด้านเกษตรกรรม

- การทำสวนกาแฟ มะพร้าว ยางพารา ปาล์มน้ำมัน การเลี้ยงสัตว์ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การทำสวนผลไม้ (มังคุด ทุเรียน ลองกอง เงาะ ถั่วลิสง)

อาชีพด้านอุตสาหกรรม

- การผลิตอาหารสำเร็จรูป การผลิตและแปรรูปอาหารทะเล อาหารสัตว์ การผลิตปาล์ม น้ำมัน ผลิตภัณฑ์จากมะพร้าว แปรรูปยางพารา การแปรรูปผลผลิตการเกษตร โรงงาน อุตสาหกรรมขนาดเล็กอื่นๆ

อาชีพรับจ้างและการใช้แรงงาน

- การใช้แรงงานในภาคเกษตรกรรม การประมง และรับจ้างทั่วไป

อาชีพภาคธุรกิจและการค้า

- การค้าปลีก ธุรกิจขนาดเล็ก
- การค้าส่งผลไม้ ตลาดกลางผลไม้ ตลาดยางพารา
- ตลาดส่งออกผลไม้ไปต่างประเทศ ธุรกิจภาคเกษตรอื่นๆ
- การค้าส่งพันธุ์สัตว์น้ำ

อาชีพการท่องเที่ยว

- การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวทางทะเล เส้นทางผ่านของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

อาชีพประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

- ประมงในทะเลลึก ประมงพื้นบ้าน การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง เช่น กุ้ง หอย ปลา ปู

อาชีพชุมชน ผลิตภัณฑ์ OTOP ที่สำคัญของแต่ละชุมชน

- **สังคม/การดำรงชีวิต/ประชากร**

สภาพสังคม

- สังคมภาคเกษตรกรรม การอพยพเข้ามาประกอบอาชีพของคนต่างถิ่น คนต่างศาสนา ความเข้มแข็งของชุมชน กระแสบริโภคนิยม ความอ่อนแอ ด้านคุณธรรมจริยธรรม
- การศึกษาของเยาวชนและประชาชน

วิถีการดำรงชีวิต

- แบบพึ่งพาตนเอง แบบวิถีชีวิตดั้งเดิม แบบผสมผสานความหลากหลายและการผสมผสานของวัฒนธรรมและประเพณี
- สภาพการดำรงชีวิตของคนรุ่นใหม่

ประชากร จำนวนประชากร ความหนาแน่น การกระจายของประชากร เชื้อชาติ สัญชาติ

- **สภาพเศรษฐกิจ**

โครงสร้างทางเศรษฐกิจ เกษตรกรรม การค้าปลีก การบริการ อุตสาหกรรม อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการเกษตร สัตว์น้ำและประมง สินค้า OTOP และอื่นๆ

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แนวโน้มการขยายตัวในอนาคต

รายได้และผลิตภัณฑ์มวลรวม รายได้เฉลี่ย ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด
พืชเศรษฐกิจและผลไม้ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน กาแฟทุเรียน มังคุด
ความผันแปรของรายได้ ภาคเกษตรกรรม ภาคธุรกิจท่องเที่ยว

● **เอกลักษณ์ของท้องถิ่น/ประเพณี/ศิลปะ/วัฒนธรรม**

สถานที่ ประตุมืองภาคใต้ อนุสรณ์สถานที่สิ้นพระชนม์ของเสด็จในกรมหลวงชุมพร
เขตอุดมศักดิ์ จารึกพระปรมาภิไธย จ.ป.ร. อนุสาวรีย์ยุวชนทหาร วัดถ้ำขวัญเมือง เกาะรังนก
พิพิธภัณฑ์ ตลาดกลางผลไม้ ชายฝั่งทะเล

การท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เชิงเกษตร

พันธุ์ไม้ พันธุ์ไม้สำคัญ เช่น มะเดื่อชุมพร ผักเหลียง ผักพุม กล้วยเล็บมือนาง ผักพื้นเมืองอื่นๆ

ทรัพยากร สันทรายบางเบิด ปะการัง ป่าชายเลน ถ้ำ บ่อน้ำร้อน ภูเขาป่าไม้

ของเปลือกหอยาก ปูไก่ ค้างแว่น น้ำตกแก่งร้อยรู เส้นทางอพยพนกเหยี่ยว การขนย้าย

เรือประมงทางบกเพื่อข้ามคาบสมุทร ประเพณีแข่งเรือยาวขึ้นโขนชิงธง

สิ่งศักดิ์สิทธิ์ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ หลวงปู่สงฆ์ หลวงพ่อจืด หลวงพ่อรุ่ง

บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ วัดถ้ำเขาพลู

ประเพณีและวัฒนธรรม

- ภาษาถิ่นชุมพร (สำเนียงที่แตกต่างกัน)
- ความเชื่อและประเพณีท้องถิ่น เช่น การแขวนใจ งานขึ้นถ้ำรับร่อ
- ประเพณีที่เกี่ยวกับศาสนา เช่น วันตรุษไทย รับต้าย-ส่งต้าย
- การละเล่นพื้นบ้าน นาฏศิลป์พื้นบ้าน การร้องเพลงบอก เพลงนา
- การเล่นหนังตะลุง มโนราห์ การแก้สินบน
- จิตรกรรมฝาผนัง สถาปัตยกรรมเก่า อำเภอลำสวน

● **ภูมิปัญญา**

ด้านการแสดงและการละเล่น

- หนังตะลุง เพลงบอก เพลงนา
- นาฏศิลป์พื้นบ้าน เช่น มโนราห์ กลองยาว

ด้านอาชีพ

- การทำเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาชีพ
- แพทย์แผนไทย หมอพื้นบ้าน
- ช่างฝีมือเกี่ยวกับอาชีพ
- การถนอมอาหาร การทำอาหาร

● **สภาพปัญหาของท้องถิ่นจังหวัดชุมพรที่สำคัญ**

สภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

- การเกิดพายุ การเกิดอุทกภัย ภัยแล้ง การสูญเสียและทำลายหน้าดิน

สภาพสังคม

- ปัญหายาเสพติด
- ปัญหาแรงงาน
- ปัญหาคนต่างด้าว และการอพยพย้ายถิ่นเข้ามาประกอบอาชีพในจังหวัด
- ปัญหาความเข้มแข็งของชุมชนและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ
- ปัญหาความเสื่อมด้านคุณธรรม และจริยธรรมของสังคม

สภาพเศรษฐกิจ

- ปัญหาคุณภาพของผลผลิต
- ปัญหาราคาสินค้าการเกษตรตกต่ำ ขาดตลาดรองรับสินค้าภาคเกษตรกรรม
- ปัญหา การใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการผลิต แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร
- ปัญหาขาดเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการจัดการ ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญในสถานประกอบการ

ปัญหาทรัพยากรและสภาพแวดล้อม

- ปัญหาการบุกรุกที่ดินป่าต้นน้ำ และป่าสงวนเพื่อทำการเกษตร
- ปัญหาการทำลายป่าไม้ ป่าชายเลนชายหาด
- ปัญหาการทำลายหน้าดิน และการใช้สารเคมีที่ไม่ถูกต้องทางการเกษตร
- ปัญหาการทำลายทรัพยากรทางทะเล
- ปัญหาขาดการจัดการและเครือข่ายในการดูแลรักษาอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม

● **ทิศทางการพัฒนาของท้องถิ่นในอนาคต (๕ – ๑๐ ปี)**

การพัฒนาภาคเกษตรกรรม

- การพัฒนาอุตสาหกรรมส่งออก ส่งออกผลไม้แบบครบวงจร พัฒนาผู้ประกอบการส่งออก
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอุตสาหกรรมและการบริการ
- การปรับเปลี่ยนค่านิยมการใช้ชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

การพัฒนาการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

การพัฒนาสังคม ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต การพัฒนาสถาบันทางสังคมและความ

เข้มแข็งของชุมชน สุขภาพอนามัย การลดอุบัติเหตุจราจร การแก้ไขปัญหายาเสพติด การพัฒนาฝีมือและแรงงาน การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนโดยมุ่งเน้นด้านลดการทำลายป่าไม้

ส่วนที่ ๕

กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

วิสัยทัศน์

หลักสูตรระดับท้องถิ่น เขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒ มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีความรู้และทักษะพื้นฐานนำไปสู่การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การมีทักษะการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข มีจิตสำนึกในความเป็นคนเมืองชุมพร ที่เป็นเมืองแห่งพืชเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์ศิลปะและ วัฒนธรรมอันดีงาม

เป้าหมาย / จุดเน้น

หลักสูตรระดับท้องถิ่น เขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา เก่งในการคิดสร้างสรรค์ เก่งในการเรียนรู้และใช้ความรู้ เทคโนโลยีในทางที่ชอบธรรม มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาและประกอบอาชีพ มีจิตสำนึกในความเป็นคนเมืองชุมพร จึงกำหนดเป้าหมาย/จุดเน้น เพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

๑. เป็นคนดีมีคุณธรรม ยึดมั่นด้วยการคิดดี พูดดี ทำดีเป็นกิจนิสัย
๒. มีคุณภาพได้มาตรฐานการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดชั้นปี ตัวชี้วัดช่วงชั้น และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๓. มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการทำงานและการประกอบอาชีพ
๔. มีทักษะการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข
๕. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี
๖. รักและภาคภูมิใจท้องถิ่น
๗. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและท้องถิ่น
๘. มีความตระหนักในการนำความรู้และเทคโนโลยีไปใช้ในทางที่ชอบธรรม นำความสำเร็จสู่ตนเองและสังคม

ตัวชี้วัดสำคัญ

๑. เป็นคนดีมีคุณธรรม

- ๑.๑ เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา
- ๑.๒ มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารี
- ๑.๓ มีเมตตา กรุณา ช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก
- ๑.๔ นำหลักธรรมทางศาสนามาใช้ในการดำรงชีวิต
- ๑.๕ เสียสละเพื่อส่วนรวม
- ๑.๖ มีสัมมาคารวะ
- ๑.๗ มีความอ่อนน้อมถ่อมตน
- ๑.๘ มีนิสัยคิดดี พูดดี ทำดีในทุกเรื่อง ทุกสถานการณ์

๒. มีคุณภาพได้มาตรฐานการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดชั้นปี ตัวชี้วัดช่วงชั้นและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๒.๑ มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะตามตัวชี้วัดชั้นปี ช่วงชั้น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๒.๒ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๒.๓ มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (๘ มาตรฐาน)

๓. มีความรู้และทักษะพื้นฐานนำไปสู่การประกอบอาชีพ

- ๓.๑ มีความรู้ ความเข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อการทำงานอาชีพในท้องถิ่น
- ๓.๒ มีทักษะในการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพและงานศิลปหัตถกรรมทั้งในอดีตและปัจจุบันของท้องถิ่น

๓.๓ มีทักษะพื้นฐานในการทำงาน และการประกอบอาชีพในท้องถิ่น

๓.๔ นำผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ประโยชน์ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและสังคมปัจจุบัน

๔. มีทักษะการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

- ๔.๑ ดำรงชีวิตภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔.๒ มีวิจรรณญาณในการดำรงชีวิต
- ๔.๓ มีทักษะในการแก้ปัญหา
- ๔.๔ มีทักษะในการปฏิเสธ
- ๔.๕ ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม
- ๔.๖ มีทักษะในการใช้เทคโนโลยี

๔.๗ เฝ้าระวัง ป้องกันในการดำเนินชีวิต เพื่อความปลอดภัยของตนเอง ครอบครัว และสังคม

๔.๘ มีทักษะในการรวมกลุ่ม สร้างเครือข่าย สัมพันธ์เชื่อมโยง กับบุคคลและองค์กรอื่น

๕. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี

๕.๑ สุขภาพกาย

๕.๑.๑ ดูแลสุขภาพของตนเองอย่างสม่ำเสมอ

๕.๑.๒ รักการออกกำลังกาย

๕.๑.๓ มีการใช้สมุนไพรในชีวิตประจำวัน

๕.๑.๔ หลีกเลี่ยงสิ่งที่เป็นโทษต่อร่างกาย

๕.๑.๕ รับประทานพืชผักพื้นบ้าน อาหารท้องถิ่น ที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย

๕.๒ สุขภาพจิต

๕.๒.๑ ร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส

๕.๒.๒ มองโลกในแง่ดี

๕.๒.๓ มีความมั่นคงทางอารมณ์

๖. รักและภาคภูมิใจท้องถิ่นของตนเอง

๖.๑ มีความรู้ความเข้าใจในท้องถิ่นของตนทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอและ จังหวัด

๖.๒ ดูแลสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นให้สะอาด ปลอดภัย สวยงามและน่าอยู่

๖.๓ ร่วมกิจกรรมของเครือข่ายและท้องถิ่น

๖.๔ มีส่วนร่วม ในการป้องกัน แก้ไขปัญหาของท้องถิ่น

๗. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น การอนุรักษ์และพัฒนา สิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้เกิดขึ้นในสังคมและท้องถิ่น

๗.๑ มีความเข้าใจในการสื่อสารภาษาถิ่น

๗.๒ มีส่วนร่วมในการทะนุบำรุงโบราณสถาน โบราณวัตถุและศิลปวัตถุของท้องถิ่น

๗.๓ มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และสืบทอดศิลปะ วัฒนธรรม คนตรี นาฏศิลป์ และภูมิปัญญาของท้องถิ่น

๗.๔ มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

๗.๕ มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและท้องถิ่น

๘. มีความตระหนักในการใช้ความรู้และเทคโนโลยีไปใช้ในทางที่ชอบธรรม นำความสำเร็จสู่ตนเอง
และสังคม

๘.๑ มีความเข้าใจถึงโทษที่เกิดจากการใช้ความรู้ด้านเทคโนโลยีในทางที่ผิด

๘.๒ มีความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม

๘.๓ มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาการใช้ความรู้และเทคโนโลยีในทางที่ไม่ชอบธรรม
ที่นำความเสื่อมเสียสู่สังคม

กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒

แบ่งสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นออกเป็น ๘ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านภาษาและวรรณกรรมพื้นบ้าน

๑. ธรรมชาติและความเป็นมาของภาษาและวรรณกรรมพื้นบ้าน

๒. ภาษาถิ่นชุมพร

- มุขปาฐะ (การฟัง, การพูดภาษาท้องถิ่น)
- ลายลักษณ์ (การอ่าน, การเขียนอักษร)

๒.๑ มุขปาฐะ (การฟัง, การพูด ภาษาท้องถิ่น)

๒.๑.๑ นิทาน ตำนาน พื้นบ้าน

๒.๑.๒ คำคล้องจอง คำคม สุภาษิต

๒.๑.๓ ปริศนาคำทาย

๒.๑.๔ เพลงพื้นเมือง

๒.๑.๕ ชื่อบ้าน นามเมือง

๒.๑.๖ ปัจฉัย 4 (อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยาสุมไพรรักษาโรคพื้นบ้าน)

๒.๑.๗ อื่น ๆ

๒.๒ ลายลักษณ์ (การอ่าน, การเขียนอักษรภาษาถิ่น)

๒.๒.๑ การเขียนอักษรไทย

- พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เลขไทย เครื่องหมายต่าง ๆ
- การประสมคำ
- คำพิเศษ

๒.๒.๒ การอ่านอักษรไทย

- อ่านพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เลขไทย เครื่องหมายต่าง ๆ
- อ่านคำเดี่ยว คำประสม คำพิเศษ
- อ่านข้อความ คัมภีร์ไบเบิล

๒.๒.๓ วรรณกรรมพื้นบ้าน

- กลอน
- โคลง
- กาพย์
- ร่าย
- เพลงบอก

- โนราห์
- เพลงกล่อมเด็ก
- เพลงนา

๒. ด้านศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีในท้องถิ่น

๑. ด้านศาสนา

๑.๑ การปฏิบัติตามหลักธรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ

๑.๒ ศาสนพิธีในท้องถิ่น

๑.๒.๑ ความหมาย ความเป็นมาและความสำคัญของศาสนพิธีในท้องถิ่น

๑.๒.๒ ศาสนพิธีในท้องถิ่น เช่น การทำบุญขึ้นบ้านใหม่ การบวชนาค การแต่งงาน งานศพ ตรุษ สงกรานต์ วันสารท จบปีจบเดือน งานเดือนสิบ เป็นต้น

๑.๒.๓ การปฏิบัติตนตามศาสนพิธีในท้องถิ่น เช่น การแต่งกาย การกราบ การไหว้ การเคารพ การประเคนของ เป็นต้น

๑.๒.๔ การสืบทอดศาสนพิธี ในท้องถิ่น

๒. วัฒนธรรมในท้องถิ่น

๒.๑ ความหมาย ความเป็นมาและความสำคัญของวัฒนธรรมในท้องถิ่น

๒.๒ ประเภทของวัฒนธรรม เช่น วัฒนธรรมการแต่งกาย วัฒนธรรมการกิน วัฒนธรรมการอยู่ร่วมกัน เป็นต้น

๓. ประเพณีในท้องถิ่น

๓.๑ ความหมาย ความเป็นมาและความสำคัญของประเพณีในท้องถิ่น

๓.๒ ประเภทของประเพณีในท้องถิ่น ได้แก่ ประเพณี ๑๒ เดือน และการทำบุญในโอกาสต่างๆ เช่น ประเพณีการจัดงานศพ, การแต่งงาน, การละเล่น เป็นต้น

๓.๓ การสืบทอดประเพณีในท้องถิ่น

๔. ด้านประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

๔.๑ ความหมาย ความเป็นมา และความสำคัญของประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

๔.๒ ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน ชุมชน อำเภอ

๔.๓ ประวัติความเป็นมาของจังหวัดชุมพร (ยุคก่อนประวัติศาสตร์ยุคประวัติศาสตร์แรกเริ่ม ยุคศรีวิชัย ยุครัตนโกสินทร์ ยุคปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน)

๔.๔ ประวัติความเป็นมาของอาณาจักรศรีวิชัย

๓. ด้านอาชีพในท้องถิ่น

๑. ความหมาย ความเป็นมาและความสำคัญขออาชีพท้องถิ่น
๒. ประเภทของอาชีพในท้องถิ่น เช่น การประมง อุตสาหกรรม การทอผ้า การปั้น การแกะสลักไม้ การค้าขาย การเกษตร การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม เป็นต้น
๓. ทักษะการสืบค้น สืบสานอาชีพในท้องถิ่น
๔. ทักษะพื้นฐานการทำงานอาชีพในท้องถิ่น
๕. การประยุกต์ใช้อาชีพในท้องถิ่นให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและสังคมในปัจจุบัน

๔. ด้านภูมิศาสตร์ท้องถิ่น

๑. ความหมายและความสำคัญของภูมิศาสตร์ท้องถิ่น
๒. ภูมิประเทศได้แก่ ภูมิประเทศภาคใต้ ภูมิประเทศจังหวัดชุมพร ภูมิประเทศจังหวัดใกล้เคียง ภูมิประเทศของท้องถิ่น
๓. ภูมิอากาศ ได้แก่ ภูมิอากาศภาคใต้ ภูมิอากาศจังหวัดชุมพร ภูมิอากาศของท้องถิ่น

๕. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

๑. ความหมาย ความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น
๒. ประเภทของทรัพยากรในท้องถิ่น เช่น ดิน น้ำ ทะเล ภูเขา แร่ธาตุ ป่าไม้ ป่าชายเลน ป่าพรุ เป็นต้น
๓. ประเภทของสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น เช่น สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ได้แก่ แม่น้ำ ถ้ำ น้ำตก เกาะ ชายหาด สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ สวนเกษตรเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยว
๔. การอนุรักษ์และการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น

๖. ด้านศิลปะการแสดงในท้องถิ่น

๑. ความเป็นมา ความสำคัญของดนตรี นาฏศิลป์และการแสดงพื้นบ้าน
๒. ประเภทของดนตรี นาฏศิลป์และการแสดงพื้นบ้านพื้นบ้าน
 - ๒.๑ ดนตรีพื้นบ้าน
 - ๑) วงดนตรี เช่น วงดนตรีพื้นเมือง (อังกะลุง) วงปี่พาทย์พื้นเมือง วงกลองยาว พื้นเมือง เป็นต้น
 - ๒) วงมโนราห์ กลองหนังตะลุง เป็นต้น
 - ๓) เพลง เช่น เพลงพื้นเมือง เพลงประจำจังหวัดชุมพร เพลงนา เพลงบอก เพลงคำตัก เพลงกล่อมเด็ก เป็นต้น

๒.๒ นาฏศิลป์พื้นบ้าน

๑) นาฏศิลป์ดั้งเดิม เช่น รำโนราห์ เป็นต้น

๒) นาฏศิลป์ร่วมสมัย เช่น รำทำขวัญข้าว รำศรีวิชัย เต้นรอกเงย ลิเกกูฏ ระบำชาวเกาะ เป็นต้น

๓. การสืบทอดคนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้าน

๓. ด้านศิลปหัตถกรรมในท้องถิ่น

ศิลปหัตถกรรมในท้องถิ่น แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

๑. จิตรกรรมท้องถิ่น

๑.๑ ความหมาย ความเป็นมาและความสำคัญของจิตรกรรมท้องถิ่น

๑.๒ แหล่งเรียนรู้จิตรกรรมท้องถิ่น

๑.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ ช่างวาดภาพในโบสถ์วิหาร ช่างจักสาน ช่างทำเครื่องเงิน เครื่องเงิน ช่างปั้น เป็นต้น

๑.๔ ประเภทจิตรกรรมท้องถิ่น เช่น ภาพวาดเกี่ยวกับตำนาน ชาดก นิทานพื้นบ้าน วิถีชีวิต และวัฒนธรรม ประเพณี เป็นต้น

๑.๕ การอนุรักษ์ สืบทอดจิตรกรรมท้องถิ่น

๒. ประติมากรรมท้องถิ่น

๒.๑ ความหมาย ความเป็นมาและความสำคัญของประติมากรรมท้องถิ่น

๒.๒ แหล่งเรียนรู้ประติมากรรมท้องถิ่น

๒.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ ช่างปั้นปูน ช่างปั้นดิน ช่างแกะสลัก ช่างหล่อ ช่างพิมพ์

๑๓๙

๒.๔ ประเภทของประติมากรรมท้องถิ่น ได้แก่ การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ การหล่อ

๒.๕ การอนุรักษ์ สืบทอด ประติมากรรมท้องถิ่น

๓. สถาปัตยกรรมท้องถิ่น

๓.๑ ความหมาย ความเป็นมาและความสำคัญของสถาปัตยกรรมท้องถิ่น

๓.๒ แหล่งเรียนรู้สถาปัตยกรรมท้องถิ่น

๓.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ ช่างออกแบบสร้างบ้าน โบสถ์ วิหาร

๓.๔ ประเภทของสถาปัตยกรรม

๓.๔ การอนุรักษ์ สืบทอด สถาปัตยกรรมท้องถิ่น

๔. หัตถกรรมท้องถิ่น

๔.๑ ความหมาย ความเป็นมาและความสำคัญของหัตถกรรมท้องถิ่น

๔.๒ แหล่งเรียนรู้หัตถกรรมท้องถิ่น เช่น การทอผ้าด้วยมือที่หมู่บ้านพุมเรียง อำเภอไชยา การสานเสื่อกระจูด เป็นต้น

๔.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ช่างจักสาน ช่างทอผ้า ช่างเย็บผ้า ช่างประดิษฐ์ เป็นต้น

๔.๔ ประเภทของหัตถกรรมท้องถิ่น เช่น การจักสาน การทอ การเย็บ เป็นต้น

๘. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๑. ความหมายและความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิต

๒. ประเภทของการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ได้แก่ การศึกษาในระบบ และการศึกษานอกระบบ

๓. ทักษะชีวิต

๔. การศึกษาแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ เช่น เกษตรอินทรีย์ เกษตรแบบพึ่งพา การปั่น การทอผ้า เป็นต้น

๕. หมอพื้นบ้าน การใช้สมุนไพร

๖. ผักปลอดสารพิษ ผักพื้นบ้าน

๗. อาหารพื้นเมือง

๘. การเลือกบริโภคอาหารที่มีประโยชน์

๙. การพัฒนาท้องถิ่นให้น่าอยู่ ได้แก่ การรักษาความสะอาดสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น

๑๐. การรักษาความปลอดภัยของครอบครัว หมู่บ้าน และชุมชน

๑๑. ทักษะการปฏิเสธต่ออบายมุข

๑๒. การหลีกเลี่ยงพื้นที่เสี่ยงอันตรายและแหล่งเสื่อมโทรม

๑๓. การสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัญหาทางเพศ

๑๔. การสร้างองค์ความรู้และแก้ไขปัญหาชีวิตประจำวันด้วยตนเอง

๑๕. สุขภาพจิต

๑๖. ความมั่นคงทางอารมณ์

๑๗. วุฒิภาวะทางอารมณ์

๑๘. การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

๑๙. การพักผ่อนหย่อนใจ

๒๐. ความพอเพียงบนวิถีชีวิตคนปักษ์ใต้

๘. ด้านปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา และแนวโน้มนการพัฒนาท้องถิ่น

๑. ความหมาย ความสำคัญของปัญหา แนวทางการแก้ปัญหา และแนวโน้มของ การพัฒนาท้องถิ่น

๒. ปัญหาของท้องถิ่น ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน และ
ภูมิภาค

๓. แนวทางการแก้ปัญหาท้องถิ่น ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน
และภูมิภาค

๔. การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาท้องถิ่น ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด กลุ่มจังหวัดภาคใต้
ตอนบนและภูมิภาค

๕. แนวโน้มนการพัฒนาท้องถิ่นระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบนและ
ภูมิภาค

ส่วนที่ ๖

การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับท้องถิ่น เขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับท้องถิ่น เขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒ กำหนดการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับท้องถิ่น ดังนี้

๑. สาระที่จะประเมิน ประเมินตาม เป้าหมาย/จุดเน้นหลักสูตรระดับท้องถิ่น เขตพื้นที่การศึกษา
ชุมพร เขต ๒ จำนวน ๘ ข้อ

๒. ระดับชั้นที่จะประเมิน

๒.๑ ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕)

๒.๒ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒)

๒.๓ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕)

๓. ระยะเวลาที่จะประเมิน

ภาคเรียนที่ ๒ ของทุกปีการศึกษา

๔. วิธีที่จะประเมิน ประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย ได้แก่

๔.๑ ทดสอบ

๔.๒ สังเกต

๔.๓ สัมภาษณ์

๔.๔ สอบถาม

๔.๕ ตรวจสอบผลงาน / ชิ้นงาน

๕. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่

๕.๑ แบบทดสอบ

๕.๒ แบบสังเกต

๕.๓ แบบสัมภาษณ์

๕.๔ แบบสอบถาม

๕.๕ แบบบันทึกการตรวจสอบผลงาน / ชิ้นงาน

เขตพื้นที่จะเลือกใช้รูปแบบและวิธีการตามที่เห็นว่าเหมาะสมและมีความสอดคล้องกับสาระท้องถิ่น
ระดับนั้นๆ

๖. เกณฑ์การประเมิน เป็นไปตามที่เขตพื้นที่กำหนด ทั้งนี้ต้องสนองตอบเป้าหมายและตัวบ่งชี้เป็นหลัก

๗. ให้เขตพื้นที่แต่งตั้งคณะกรรมการของเขตพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วย บุคลากรของเขตพื้นที่ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารและข้าราชการครูจากสถานศึกษา หรืออาจมีผู้ทรงคุณวุฒิด้วย

๘. เมื่อทราบผลการประเมินแล้วให้สถานศึกษานำผลการประเมิน ไปสู่การพัฒนาตัวผู้เรียนหรือพัฒนาหลักสูตรของแต่ละสถานศึกษา

๙. ให้เขตพื้นที่นำผลการประเมิน ไปศึกษาวิจัย เพื่อการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรระดับท้องถิ่น

ภาคผนวก

ความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้กับสารสนเทศท้องถิ่น

เมื่อได้วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้จากทั้ง ๘ กลุ่มสาระและสารเทศของท้องถิ่น จากตอนที่ ๑ และ ตอนที่ ๒ แล้วต่อไปจะเป็นการเชื่อมโยงสารสนเทศท้องถิ่นกับประเด็นวิเคราะห์จากมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อให้รู้ว่าการอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นในเขตพื้นที่การศึกษาที่ควรจะได้นำมาเรียนรู้นั้นได้แก่ประเด็นอะไรบ้าง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของมาตรฐานการเรียนรู้และข้อมูลสารสนเทศของท้องถิ่นของเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒ ดังนี้

มาตรฐานการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๑ - ๒	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๓ - ๔
ภาษาไทย มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจ ธรรมชาติของภาษาและ หลักภาษาไทย การ เปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้ เป็นสมบัติของชาติ	ภูมิปัญญาทางภาษา ๑. ภาษาไทยถิ่นชุมพร คำชุมพร ความหมายของคำชุมพร เสี่ยง คำศัพท์เฉพาะถิ่น ๒. ภาษิตภาษาถิ่น ความหมาย โวหาร และคำพังเพย ในท้องถิ่น ๓. ปริศนาคำทายในท้องถิ่น	ภูมิปัญญาทางภาษา ๑. ภาษาถิ่นชุมพร ภาษาถิ่นได้ เสี่ยง การสร้างคำ คำศัพท์เฉพาะถิ่น ๒. วิวัฒนาการทางภาษา การเปลี่ยน แปลงของภาษาถิ่น ฯลฯ ๓. ภาษิตสำนวนท้องถิ่น ความหมาย การใช้ภาษิต สำนวน โวหาร คำพังเพย
มาตรฐาน ท ๔.๒ สามารถ ใช้ภาษา แสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพและ ความสัมพันธ์ระหว่าง ภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และ ชีวิตประจำวัน	ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาถิ่นกับ วัฒนธรรม อาชีพ สังคม และ ชีวิตประจำวัน ประวัติความเป็นมา ความสัมพันธ์กับ ชีวิตประจำวัน ดังนี้ ๑. ภาษาถิ่นในพิธีกรรม เช่น ทำขวัญข้าว ไหว้แม่ย่านางเรือ ฯลฯ ๒. ชื่อบ้านนามเมือง ชื่อบุคคล ลำดับ เครื่องญาติ ชื่อสถานที่ สิ่งของ เครื่องใช้ อาหาร พืชผักผลไม้ ฯลฯ ๓. ภาษาถิ่นในคำสอน คำอวยพร ฯลฯ	ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาถิ่น กับ วัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิต ประจำวัน การวิเคราะห์และการประยุกต์ใช้ ดังนี้ ๑. ภาษาถิ่นในพิธีกรรม เช่น ทำขวัญ ข้าว ไหว้แม่ย่านางเรือ ฯลฯ ๒. ชื่อบ้านนามเมือง ชื่อบุคคล ลำดับเครือญาติ ชื่อสถานที่ สิ่งของ เครื่องใช้ อาหาร พืชผักผลไม้ ฯลฯ ๓. ภาษาถิ่นในคำสอน คำอวยพร ฯลฯ

มาตรฐานการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๑ - ๒	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๓ - ๔
มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจ และแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและ วรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและ นำมาใช้ในชีวิตจริง	วรรณกรรมไทย ประวัติความเป็นมา และ ความสัมพันธ์วรรณกรรมท้องถิ่นกับ ชีวิตประจำวัน ดังนี้ ๑. เพลงพื้นบ้าน ๑.๑ เพลงกล่อมเด็ก ๑.๒ เพลงนา เพลงบอก เพลงเรือ เพลงกรรมดัก ๑.๓ เพลงประกอบการละเล่น - เพลงสำหรับผู้ใหญ่ เช่น การเล่นเชื้อมะศรี ผีกระดัง ผีสิงลม ฯลฯ - เพลงสำหรับเด็ก เช่น เข้โขง เพลงขอทาน เคาะเวียด ฯลฯ ๒. ปริศนาคำทาย ๓. นิทาน ตำนาน นิยาม เรื่องเล่า (เช่น เรื่องเล่าสภาพท้องถิ่น ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติของ ท้องถิ่น ฯลฯ)	วรรณกรรมไทย การวิเคราะห์ วิจารณ์วรรณกรรม ท้องถิ่น ดังนี้ ๑. เพลงพื้นบ้าน ๑.๑ เพลงกล่อมเด็ก ๑.๒ เพลงปฏิพากย์ เช่น เพลงนา เพลงบอก เพลงเรือ เพลงกรรมดัก ๑.๓ เพลงประกอบการละเล่น - เพลงสำหรับผู้ใหญ่ เช่น เชื้อมะศรี ผีกระดัง ผีสิงลม ฯลฯ - เพลงสำหรับเด็ก เช่น เพลงขอทาน เคาะเวียด เข้โขง ๒. ปริศนาคำทาย ๓. นิทาน ตำนาน นิยาม เรื่องเล่า (เช่น เรื่องเล่าสภาพท้องถิ่น ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติของ ท้องถิ่น ฯลฯ)

มาตรฐานการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๑ - ๒	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๓ - ๔
คณิตศาสตร์ มาตรฐาน ค ๕.๑ เข้าใจ และใช้วิธีการทางสถิติ ในการวิเคราะห์ข้อมูล	วิธีการทางสถิติ - ข้อมูล บุคคล ทรัพยากร ฯลฯ ในโรงเรียน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด - สถิติในท้องถิ่น เช่น แผนภูมิ ทิสและแผนผังต่าง ๆ - บัญชีค่าใช้จ่ายในครัวเรือน - ข้อมูลและตัวชี้วัดพื้นฐาน ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่น รายได้ ผลผลิต ฯลฯ	วิธีการทางสถิติ - ข้อมูลสถิติ และการ พยากรณ์ทางธรรมชาติใน ท้องถิ่น เช่น การเกิดพายุ น้ำ ท่วม ปริมาณน้ำฝน ฯลฯ - การใช้ข้อมูลสถิติเชิง พยากรณ์เพื่อทำนาย เช่น คำนวณฤกษ์ยามที่ กราฟชีวิต ขนาดเรือ ขนาด บ้าน ฯลฯ - แผนที่ แผนผังของท้องถิ่น - สถิติบัญชีค่าใช้จ่ายใน ครัวเรือน และการจัดทำ บัญชีครัวเรือน กลุ่มชุมชน - ข้อมูลและตัวชี้วัดสำคัญทาง สังคมและเศรษฐกิจของ ท้องถิ่น เช่น ผลผลิต- มวลรวม รายได้เฉลี่ย ของ จังหวัด และประเทศ ฯลฯ

มาตรฐานการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๑ - ๒	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๓ - ๔
วิทยาศาสตร์ มาตรฐาน ว๒.๑ เข้าใจ สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งแวดล้อมกับสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ในระบบ นิเวศ มีกระบวนการสืบ เสาะหาความรู้และ จิตวิทยาศาสตร์ สื่อสาร สิ่งที่เรียนรู้และนำ ความรู้ไปใช้ประโยชน์	ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับ สิ่งมีชีวิต ๑. ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ๑.๑ ทางกายภาพ ได้แก่ แร่ธาตุ ชายฝั่งทะเล สันทราย ภูเขา ถ้ำ เป็นต้น ๑.๒ ทางชีวภาพ ได้แก่ ป่าไม้ต้นน้ำ พืชพรรณ ไม้ท้องถิ่น ป่าชายเลน ปะการัง ทรัพยากรการประมงสัตว์น้ำ เป็นต้น ๒. ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อม ในท้องถิ่นกับสิ่งมีชีวิต ๒.๑ ป่าไม้ต้นน้ำ ๒.๒ ป่าชายเลนและป่าพรุ ๒.๓ ทรัพยากรทางทะเล ฯลฯ ๓. พืชพรรณในท้องถิ่น ๓.๑ พืชผักพื้นบ้าน เช่น ใบเหลียง มันปู ใบพุม ยอดเหมีดขุ่น ผัก กูด กะทือ ปูด เห็ดมัน เห็ดเหมีด ๓.๒ ต้นไม้ท้องถิ่น เช่น เคี่ยม เสม็ด ยางนา ฯลฯ ๔. ระบบนิเวศจากแหล่งเรียนรู้ ในท้องถิ่น ระบบนิเวศป่าเขาเลนและชีวิต สัตว์น้ำ ระบบนิเวศป่าต้นน้ำและชีวิต สัตว์ป่า	ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับ สิ่งมีชีวิต ๑. ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ๑.๑ ทางกายภาพ ได้แก่ แร่ธาตุ ชายฝั่งทะเล สันทราย ภูเขา ถ้ำ เป็นต้น ๑.๒ ทางชีวภาพ ได้แก่ ป่าไม้ต้นน้ำ พืชพรรณ ไม้ท้องถิ่น ป่าชายเลน ปะการัง ทรัพยากรการประมง สัตว์น้ำ เป็นต้น ๒. ทรัพยากรการท่องเที่ยวใน ท้องถิ่น ๒.๑ ทรัพยากรท่องเที่ยวใน ท้องถิ่น ได้แก่ ถ้ำรับร่อ วัดถ้ำ เขาพลู วัดสามแก้ว วัดถ้ำ ขวัญเมือง สวนสมเด็จ ฯ ฯลฯ ๒.๒ ทรัพยากรท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ ได้แก่ หาดทุ่งวัวแล่น เกาะรังน้ำ ปะการัง ป่าชายเลน ป่าต้นน้ำ เกาะพิทักษ์ ถ้ำเขาเกรียบ ฯลฯ ๓. ทรัพยากรและพืชเศรษฐกิจที่ สำคัญ ๓.๑ ทรัพยากรที่สำคัญ ได้แก่ - ป่าไม้ต้นน้ำ - ป่าชายเลนและป่าพรุ - ทรัพยากรทางทะเล

มาตรฐานการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๑-๒	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๓-๔
	๕. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการอนุรักษ์ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม - ภูมิปัญญาด้านการปลูกป่าชายเลน ป่าต้นน้ำ การขยายพันธุ์ไม้หายาก ๖. การสร้างความตระหนักในการใช้ และอนุรักษ์ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่าง เหมาะสม - เจตคติในการอนุรักษ์ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม - การรู้จักใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด	๓.๒ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน ยางพารา กาแฟ สวนผลไม้ ฯลฯ ๔. วิถีชีวิตและการเปลี่ยนแปลงสภาพ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมใน ท้องถิ่น ๔.๑ การทำลายหน้าดิน การใช้ สารเคมีทำการเกษตร การพังทลายของดิน การปนเปื้อนสารเคมีในน้ำ มลภาวะทางน้ำในเขต เมือง มลพิษทางอากาศจาก โรงแรมอุตสาหกรรม ๕. ระบบนิเวศในท้องถิ่น - ระบบนิเวศป่าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและวนอุทยาน - ระบบนิเวศป่าต้นน้ำ

มาตรฐานการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๑ - ๒	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๓-๔
มาตรฐาน ว๒.๒ เข้าใจ ความสำคัญของ ทรัพยากรธรรมชาติ การใช้ ทรัพยากรธรรมชาติใน ระดับท้องถิ่น ประเทศ และโลก นำความรู้ไป ใช้ในการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น อย่างยั่งยืน	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ๑. ความสำคัญของทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นต่อการดำรง ชีวิต ๑.๑ ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น เช่น ป่าชายเลน แร่ธาตุ ป่าไม้ การ ประมง ทรัพยากร การท่องเที่ยว ฯลฯ ๑.๒ ชีวิตภาพที่มีในท้องถิ่น ๑.๓ สภาพปัญหาด้านทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น - การบุกรุกป่าต้นน้ำ ป่าชายเลน - การใช้สารเคมีอย่างไม่ถูกต้อง - การทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ๑.๔ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่ มีอยู่ในท้องถิ่น - ป่าชายเลน ป่าไม้ แหล่งน้ำ ฯลฯ	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ๑. สภาพปัญหาการใช้ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใน ท้องถิ่น ๑.๑ ปัญหาการทำลายทรัพยากร - การบุกรุกป่าชายเลน - การบุกรุกทำลายป่าต้นน้ำ - การใช้สารเคมีอย่างไม่ ถูกต้อง - การทำการประมงที่ผิด กฎหมาย ๑.๒ ความหลากหลายทางชีวภาพ ในท้องถิ่น - การใช้ชีวภาพในการทำ การเกษตร - การใช้พลังงานชีวภาพ ทดแทน - การใช้ชีวภาพแก้ไขปัญห สิ่งแวดล้อม ๑.๓ ผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงและการใช้ทรัพยากร - การเปลี่ยนแปลงของสภาพ ภูมิอากาศ ฤดูกาล ภัยธรรมชาติ ฯลฯ

มาตรฐานการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๑-๒	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๓-๔
	๒. ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมต่อการดำรงชีวิต เช่น การปล่อยน้ำเสียจากนาุ้ง การบุกรุกพื้นที่ผืนป่า การทำลายหน้าดิน ฯลฯ ๓. ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมต่อการดำรงชีวิต เช่น การปล่อยน้ำเสียจากนาุ้ง การบุกรุกพื้นที่ผืนป่า การทำลายหน้าดิน ฯลฯ ๔. การสร้างความตระหนักในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม	- การเกิดมลภาวะ - ผลกระทบต่อมนุษย์และวงจรชีวิตสัตว์น้ำ ๑.๑ แนวทางในการแก้ไขฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในชุมชน ๑.๒ ความตระหนักในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม ๑.๓ การแก้ไขฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน - กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม - กระบวนการทางสิ่งแวดล้อม - ความเข้มแข็งของเครือข่ายชุมชน

มาตรฐานการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๑ - ๒	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๓-๔
สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม มาตรฐาน ส ๒.๑ ปฏิบัติ ตนตามหน้าที่ของการ เป็นพลเมืองดี ตาม กฎหมาย ประเพณี และวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกัน ในสังคมไทยและสังคม โลกอย่างสันติสุข	ประเพณี และวัฒนธรรมไทย ๑. ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น ๑.๑ ประเพณีเกี่ยวกับวิถีชีวิต เช่นงาน มงคลสมรส งานบวช งานศพ งานขึ้น บ้านใหม่ พิธีกรรมรับ - ส่ง ตายาย ๑.๒ ประเพณีและวัฒนธรรมของกลุ่ม ชน เช่น ประเพณี ไทยทรงดำ (ประเพณี ของลาวโซ่ง) ๑.๓ ประเพณีและวัฒนธรรมเกี่ยวกับ ศาสนาและความเชื่อ เช่น ขึ้นถ้ำ แห่ เทียน ชักพระ ๑.๔ เทศกาลประจำปี เช่นสารทไทย วันจบ (จบปีจบเดือน) การขึ้นเบญจา ๒. การอนุรักษ์ประเพณีและ วัฒนธรรม ท้องถิ่น	ประเพณี และวัฒนธรรมไทย ๑.ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น ๑.๑ ประเพณีเกี่ยวกับวิถีชีวิต เช่น งานแต่งงาน งานบวช งานศพ งาน ขึ้นบ้านใหม่ พิธีกรรม รับ - ส่ง ตายาย ๑.๒ ประเพณีและวัฒนธรรมของ กลุ่มชน เช่น ประเพณีไทยทรงดำ (เป็นประเพณีของลาวโซ่ง) ๑.๓ ประเพณีและวัฒนธรรม เกี่ยวกับศาสนาและความเชื่อ เช่น ขึ้นถ้ำ แห่เทียน ชักพระ ลากหัวเข้ ๑.๔ เทศกาลประจำปี เช่นสารท ไทยวันจบ (จบปีจบเดือน) การขึ้น เบญจา ๒. การอนุรักษ์ประเพณีและ วัฒนธรรมท้องถิ่น
มาตรฐาน ส ๔.๓ เข้าใจ ความเป็นมาของ ชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความ ภูมิใจและธำรง ความเป็นไทย	เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ๑. ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น หมู่บ้าน ชุมชน ตำบล อำเภอ จังหวัด	เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ๑. ประวัติและความเป็นมาของ ของท้องถิ่นจังหวัด และภาคใต้

มาตรฐานการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๑ - ๒	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๓-๔
	๒. ประวัติและผลงานของบุคคล สำคัญ ในท้องถิ่น เช่น พลเรือเอกพระเจ้า- บรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขต- อุดมศักดิ์ หลวงปู่สงฆ์ หลวงพ่อ จ๊อบ หลวงพ่อเถื่อน หลวงพ่อเป๊ก หลวงพ่อรุ่ง เจ้าคุณเฒ่า ๓. ประวัติและความเป็นมาของ สถานที่ สำคัญในท้องถิ่น เช่น หมู่บ้าน ๔. ประวัติและความเป็นมาของ ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น การขึ้นถ้ำรับร่อ ๕. ชีวิตและผลงานของภูมิปัญญา ท้องถิ่น เช่น นายดำ ฉิงสุวรรณ โรจน์	๑.๑ ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น จังหวัด และภาคใต้ ๑.๒ ประวัติและผลงานของบุคคล สำคัญและบุคคลตัวอย่าง ในท้องถิ่น จังหวัด และภาคใต้ ๑.๓ ประวัติและความเป็นมาของ สถานที่สำคัญในท้องถิ่น จังหวัด และ ภาคใต้ ๒. ความเป็นมาของวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒.๑ ศิลปะและนาฏศิลป์ เช่น จิตรกรรมฝาผนัง การแทงหยวก เครื่องดนตรี หนังตะลุง มโนราห์ ๒.๒ เครื่องมือเครื่องใช้ เช่น เครื่องใช้ในการประกอบอาชีพทำนา ทำ สวน เครื่องจับสัตว์น้ำ เครื่องใช้ใน ครัวเรือน เครื่องดักสัตว์และเครื่องใช้ใน ชีวิตประจำวัน ๒.๓ ภาษาไทยถิ่น ๒.๔ เอกสารตำรายาพื้นบ้าน เช่น ตำรายา ตำราหมอยพื้นบ้านตำราช่างฝีมือ ต่างๆ เช่น การต่อเรือ การสร้าง บ้านเรือน

มาตรฐานการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๑ - ๒	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๓-๔
มาตรฐาน ส ๕.๒ เข้าใจ ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง มนุษย์กับสภาพแวดล้อม ทางกายภาพที่ก่อให้เกิด การสร้างสรรค์ วัฒนธรรม มีจิตสำนึก อนุรักษ์ ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมเพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน	มนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ๑. ลักษณะภูมิประเทศ สภาพแวดล้อม ทางกายภาพ ทำเลที่ตั้ง ขนาด อาณาเขตติดต่อ ภูมิอากาศ ๒. ภัยธรรมชาติในจังหวัดชุมพรและ การป้องกันภัย - อุทกภัย - ภัยแล้ง - วาตภัย - ธรณีพิบัติภัย ๓. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ในท้องถิ่น เช่น ป่าชายเลน ป่าพรุ ป่าต้นน้ำ ป่าชุมชน แหล่งน้ำ	๒.๕ การถนอมอาหารและอาหาร ท้องถิ่น เช่น แกงกะหล่ำปลี กะปิ ปลาต้ม มนุษย์กับสภาพแวดล้อม ทางกายภาพ ๑. ลักษณะภูมิประเทศ สภาพแวดล้อม ทางกายภาพ ทำเลที่ตั้ง ขนาด อาณาเขต แม่น้ำสำคัญ ๒. ลักษณะภูมิอากาศ อิทธิพลของ ลมมรสุม ความแปรปรวนของ สภาพภูมิอากาศ ๓. ภัยธรรมชาติกับชีวิตมนุษย์ - ภัยธรรมชาติในจังหวัด ชุมพร เช่น อุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย ธรณีพิบัติภัย - ปัจจัยและความเสี่ยงในการ เกิดภัยธรรมชาติ - การป้องกันภัยพิบัติจาก ธรรมชาติ

มาตรฐานการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๑ - ๒	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๓-๔
		๔. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ๔.๑ สภาพปัญหาและผลกระทบจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔.๒ ความตระหนักในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม ๔.๓ การแก้ปัญหา ฟื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

มาตรฐานการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๑ - ๒	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๓-๔
สุขศึกษาและพลศึกษา มาตรฐาน พ ๓.๑ เข้าใจ มีทักษะใน การเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา	การเล่นเกม และกีฬา ๑. การละเล่นพื้นบ้าน ๑.๑ การละเล่นของเด็ก เช่น ตีจับ มอญซ่อนผ้า ไม้หึ่ง เดินกะลา ฯลฯ ๑.๒ การละเล่นของผู้ใหญ่เช่น สะบ้า หมากรุก ฯลฯ ๒. กีฬาพื้นบ้าน เช่น วิ่งสามขา วิ่งกระสอบ ชักกะเย่อ ตีคดลี ฯลฯ	การเล่นเกมและกีฬา ๑. การเล่นกีฬาพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน ของเด็ก กีฬาพื้นบ้านของผู้ใหญ่ ๒. การอนุรักษ์กีฬาพื้นบ้าน ๓. การจัดการแข่งขันและการ ประยุกต์กีฬาพื้นบ้าน
มาตรฐาน พ ๔.๑ เห็น คุณค่าและทักษะใน การสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรคและ การสร้างเสริม สมรรถภาพเพื่อสุขภาพ	การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ ๑. พืชสมุนไพรในท้องถิ่น ๒. การใช้พืชสมุนไพรเพื่อการดูแล สุขภาพในชีวิตประจำวัน ๓. การสร้างเสริมสุขภาพโดยใช้ภูมิ ปัญญา เช่น การนวดแผนไทย	การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อ สุขภาพ ๑. พืชสมุนไพรในท้องถิ่นที่สำคัญ ๒. การใช้พืชสมุนไพรเพื่อการดูแล สุขภาพและการป้องกันโรค ๓. ตำรายาสมุนไพรจากภูมิปัญญา ท้องถิ่น ๔. การสร้างเสริมสุขภาพโดยใช้ภูมิ ปัญญา เช่น การนวดแผนไทย การอบไอน้ำ สมุนไพร

มาตรฐานการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๑ - ๒	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๓-๔
ศิลปะ มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น	ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น งานศิลปะ ๑.๑ จิตรกรรมฝาผนัง ๑.๒ ศิลปะบนบานประตูหน้าต่าง ๑.๓ การแกะและการสลักไม้ ๑.๔ ภาพเขียนประวัติศาสตร์ในท้องถิ่น ดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น ดนตรีพื้นบ้านในท้องถิ่น	ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น งานศิลปะ ๑.๑ สถาปัตยกรรมการก่อสร้าง ๑.๒ จิตรกรรมฝาผนัง ๑.๓ ศิลปะบนบานประตูหน้าต่าง ๑.๔ การแกะและการสลักไม้ ๑.๕ ภาพเขียนประวัติศาสตร์ในท้องถิ่น ๑.๖ ประติมากรรมท้องถิ่น ดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น ดนตรีพื้นบ้านในท้องถิ่น

มาตรฐานการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๑-๒	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๓-๔
มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่าง นาฏศิลป์ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็น คุณค่าของนาฏศิลป์ที่ เป็นมรดกทาง วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทยและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	นาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญา ท้องถิ่น นาฏศิลป์พื้นบ้านในท้องถิ่น	นาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญา ท้องถิ่น นาฏศิลป์พื้นบ้านในท้องถิ่น

มาตรฐานการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๑-๒	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๓-๔
การงานอาชีพและเทคโนโลยี มาตรฐาน ง ๑.๑ เข้าใจ มีความคิด สร้างสรรค์ มีทักษะมีคุณธรรม มี จิตสำนึกในการใช้ พลังงานทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน เพื่อการดำรงชีวิตและ ครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับ งานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ มาตรฐาน ง ๓.๑ เข้าใจธรรมชาติและ กระบวนการของ เทคโนโลยี ใช้ความรู้ ภูมิปัญญา จินตนาการ และความคิดอย่างมี ระบบในการออกแบบ สร้างสิ่งของเครื่องใช้ วิธีการเชิงกลยุทธ์ตาม กระบวนการเทคโนโลยี สามารถตัดสินใจ เลือกใช้เทคโนโลยี ในทางสร้างสรรค์ต่อ ชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม โลกของงานและอาชีพ	การดำรงชีวิตและครอบครัว ๑. อาชีพในท้องถิ่น เช่น อาชีพเลี้ยงไก่ การทำปลาเค็ม ฯลฯ ๒. พลังงานในท้องถิ่น ๓. การเรียนรู้และฝึกทักษะอาชีพใน ท้องถิ่น เช่น การทำไม้กวาด ดอก้อการเลี้ยงไก่พื้นบ้าน ฯลฯ ๔. การดำรงชีวิตตามแนวเศรษฐกิจ พอเพียง เช่น ทฤษฎีตามแนว เศรษฐกิจพอเพียง เทคโนโลยี ใช้ความรู้ ภูมิปัญญา ๑. เทคโนโลยีพื้นบ้าน เช่นเครื่องใช้ ในการประกอบอาชีพทำนา ทำสวนเครื่องจับสัตว์น้ำ เครื่องใช้ใน ครัวเรือน เครื่องดักสัตว์ เครื่องใช้ใน ชีวิตประจำวัน ฯลฯ ๒. ภูมิปัญญาทางอาชีพ ในด้าน ๒.๑ การถนอมอาหาร ๒.๒ การทำสิ่งของเครื่องใช้ ๒.๓ การเกษตร	การดำรงชีวิตและครอบครัว ๑. อาชีพที่สำคัญในท้องถิ่น เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การทำสวน ทุเรียน ฯลฯ ๒. พลังงานในท้องถิ่น ๓. การพัฒนาทักษะอาชีพในท้องถิ่น เช่น การแปรรูปอาหารทะเล การแปรรูป ผลไม้ การแปรรูป กะหล่ำมะพร้าว ฯลฯ ๕. เศรษฐกิจชุมชน เช่น ธนาการ หมู่บ้าน ระบบเศรษฐกิจชุมชน ๖. การดำรงชีวิตตามแนวเศรษฐกิจ พอเพียง เทคโนโลยี ใช้ความรู้ ภูมิปัญญา ๑. เทคโนโลยีด้านอาชีพ เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้าน เกษตรกรรม เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร และผลไม้ อุตสาหกรรมเกษตร ๒. ภูมิปัญญาทางอาชีพ เช่น การ พัฒนาขนมไทยเพื่อธุรกิจ ๓. การพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้าน

มาตรฐานการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับท้องถิ่น	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๑-๒	ข้อมูลสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น ช่วงชั้นที่ ๓-๔
มาตรฐาน ง ๕.๑ ใช้เทคโนโลยีในการ ทำงานการผลิต การออกแบบ การแก้ปัญหา การสร้างงาน การสร้าง อาชีพสุจริตอย่างมีความ เข้าใจ มีการวางแผน เชิงกลยุทธ์ และ มีความคิดสร้างสรรค์	การผลิต การออกแบบ วางแผนเชิง กลยุทธ์และมีความคิดสร้างสรรค์ ๑. ผลิตภัณฑ์ “หนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์” ๒. การออกแบบ ผลิตภัณฑ์ชุมชน อย่างง่าย เช่น การออกแบบ ลวดลายเสื้อกระจุค การจักสาน จากไม้ไผ่ ดอกไม้จากรังไหม เย็บจากมุงหลังคา ฯลฯ ๓. การแปรรูปผลผลิตในชุมชน เช่น การทำทุเรียนกวน มะพร้าว แก้ว การทำกล้วยอบ กล้วยฉาบ ลูกจันทน์ดอง แห้วต้ม ฯลฯ ๔. ตลาดชุมชน เช่น การตลาด ชุมชน ตลาดนัด ฯลฯ	การผลิต การออกแบบวางแผน เชิงกลยุทธ์และมีความคิดสร้างสรรค์ ๑. ผลิตภัณฑ์ “ หนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ ” ๒. การออกแบบ ผลิตภัณฑ์ ชุมชนเพื่อธุรกิจ เช่นการ ออกแบบผลิตภัณฑ์ จาก กะลามะพร้าว การบรรจุ ภัณฑ์ ฯลฯ ๓. การพัฒนาการแปรรูป ผลผลิตชุมชน เช่น การทำ เครื่องใช้จากกระจุค ฯลฯ ๔. การตลาดและการส่งออก ผลิตภัณฑ์ชุมชน การตลาดและการค้า เช่น การค้า ผลไม้ ฯลฯ การส่งออกผลิตภัณฑ์ เช่น การ ส่งออกผลไม้ ฯลฯ ๕. กลยุทธ์การจำหน่ายและการ ส่งออก การรับซื้อและค้าส่งผลิตผล การเกษตรในท้องถิ่น การวางแผนการตลาดผลิตผล การเกษตรในท้องถิ่น

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ, พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่ง
สินค้า

และพัสดุภัณฑ์ (รสพ.)

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. แนวทางการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๔๕

ถวัลย์ มาศจรัสและณิชนันท์ ประสงค์, คู่มือการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธาร
อักษร, ๒๕๔๕

วิชาการ, กรม. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๕. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว,
๒๕๔๕

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายเสริมศักดิ์ ดิษฐปาน
นายชัยพร ศรีรอด
นายธนศ เวทมาหะ
นายประพัทธ์ รัตนอรุณ
นายวิทยา สิงควิบูลย์
นายธนกานต์ เกิดเสวียด

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒
หัวหน้ากลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

ผู้รับผิดชอบโครงการ

นายสุรพงศ์ สัจวรกาญจน์
นายเสนาะ ม่วงน้อย
นางปติตดา อารุณโรจน์

ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒
ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒
ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒

คณะยกร่างและรวบรวมเอกสาร

นายสุรพงศ์ สัจวรกาญจน์
นายเสนาะ ม่วงน้อย
นางปติตดา อารุณโรจน์

ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒
ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒
ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒

บรรณาธิการกิจ

นายสุรพงศ์ สัจวรกาญจน์

ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

นายเสนาะ ม่วงน้อย

ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒

จัดพิมพ์ / ออกแบบรูปเล่ม

นายสุรพงศ์ สัจวรกาญจน์

ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๒

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2
> ที่ตั้ง 27 ซอย 2 ถนนประชาราษฎร์ ตำบลขันธ์เงิน
อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร 86110
> เว็บไซต์ <http://www.cpn2.go.th>
> โทรศัพท์ 077541222, 077545101
โทรสาร ต่อ 20

